BIBL... STRA"
SIBIU

Anul XIV. — No. 31. EXEMPLARUL 15 BANI IN TOTĂ ȚARA Luni, 29 Iulie (10 August) 1896

Universul Literar

24324.

Vederea generală a Slăniculuĭ. — (Vezĭ explicația).

Calendar pe 1896

Ortodox

Duminecă 28 Iulie. — Ap. Prohor, Timen şi Parmena.

Catolic

Duminecă 10 August.—Roman.

Rĕs. soarelui 4.57; apusul soarelui 6.30.

SĔPTĔMÂNA

Ziarele franceze daŭ ca sigură ştirea că perechea imperială rusă va vizita Franţa. «Nord» spune că voiagiul ţarului în Franţa e hotărît definitiv, iar «Le Journal» spune că ţarul şi ţarevna vor sosi în Franţa la 1 Octombrie. Din Vichy se anunţă că de vr'o câte-va zile se află acolo mai mulţi ofiţeri superiori ruşi, cari caută vile potrivite pentru suita ţarului şi ţarevnei. Ei sunt însoţiţi de generalul Boisdeffre, şeful statului major. Ministrul Hanotaux a plecat de asemenea la Vichy. Călĕtoria lui e în legătură cu pregătirile pentru primirea ţarului. Suveranii Rusiei vor sta în Paris numai 24 de ore. După terminarea curei la Vichy, Nicolae II va asista la manevrele corpurilor 16 şi 17.

Se fac mari pregătiri la Paris pentru primirea ţarului şi, după-cum se spune, această primire va întrece în pompă şi strălucire tot ce s'a vĕzut în ast-fel de ocaziuni, până acum.

Pe când Franţa face pregătiri pentru sărbătorirea suveranului Rusiei, Turcia se pregăteşte de alt-ceva, care numai a chef şi veselie nu miroase.

In arsenalul din Constantinopol se lucrează ziua şi noaptea cu o activitate febrilă. In curênd vor fi gata: 1 cuirasată, 3 încrucişătoare şi 2 torpiloare. Situaţia din Creta se agravează pe zi ce merge, iar în Macedonia se sporesc bandele de insurgenţi.

In urma refuzului sultanului de a aproba reformele cerute de cretani, comitetul revoluţionar s'a hotărît să grăbească lucrările. De o cam-dată a proclamat alipirea Cretei la Grecia, iar deputaţilor creştini aflători în Caneea li s'a notificat că pe viitor nu mai aŭ a ţine seamă de voinţa turcească, ci să se supue nouluĭ guvern.

Comitetul revoluţionar a şi comandat următoarele sigilii: «Guvernul provizor al Greteĭ» şi «adunarea revoluţionară a Creteĭ».

Puterile mari îşi daŭ toate silinţele ca să pue capăt tulburărilor, dar de geaba. S'aŭ făcut demersuri şi pe lîngă guvernul grecesc, ca să împedice formarea de trupe de voluntari şi să nu încurageze pe ceĭ cari demonstrează în favoarea Cretenilor. Totul, însă, e în zadar. Ministrul grec Delyanis a zis de-unăzi chiar regelui că simpatiile Greciei pentru Creta sunt foarte vii şi că a secunda politica Turciei, ar costa popularitatea ministrului şi se poate încă şi capul lui.

Patriarhul armean Ismirlian a demisionat. Ziarele turceşti anunţă că demisia a fost primită. Patriarhul era acuzat de guvern că nu intervine cu autoritatea sa pentrn a linişti pe tulburătorii din Armenia şi că nu pedepseşte pe preoţii cari fac agitaţii împotriva regimului.

In unele localităţi din Spania a izbucnit revolte. Se scrie din Madrid că mai multe bande armate cu puşti parcurg împrejurimile Valenţei. Cavaleria trimisă în urmărirea lor a împrăştiat unele din bande şi a arestat câţi-va răniţi. Se crede că aceste bande sunt formate de republicani.

De asemenea s'aŭ revoltat şi locuitorii din Sagunto, cu ocazia încasării birurilor. Ei s'aŭ adunat în număr mare şi aŭ dat foc biurourilor percepţiei. A trebuit să intervină geandarmeria, care a făcut numeroase arestări.

Plecarea suveranilor noştri în străinătate şi trecerea lor prin Viena a dat ocazie ziarelor din statul vecin să se ocupe din noŭ de România. Atât cele austriace cât şi cele maghiare apreciază călduros înţelepciunea cu care regele Carol conduce România şi relevează relaţiile amicale dintre Austro-Ungaria şi România. «Egyetértes» vorbind despre apropiata vizită la Bucureşti a împĕratului Franz Iosef, zice că meritul excelentelor relaţiuni actuale dintre Austro-Ungaria şi România revine conteluĭ Goluchowsky; dar acest merit, adaogă foaia ungurească, coincide cu situaţia politică în Orient care cere în mod imperios să se înlăture toate neînţelegerile dintre cele douĕ State.

Vizita M. S. Franz Ioseĭ va exercita de sigur o influenţă fericită în acest sens. Ar fi într'adevĕr absurd ca Românii şi Ungurii, a căror existenţă naţională poate fi ameninţată de aceiaşi inamici, să se certe pentru motive de politică internă.

In ţară căldurile sunt tropicale. In Bucureşti mai cu seamă e foc întreg. Animaţia pe străzi începe de pe la 9 ceasuri seara în sus. Amorezii bulevardelor s'aŭ lenevit şi ei şi aŭ parodiat ast-fel un cântec cunoscut:

Ah, scumpă Margareto
Să ştiĭ că te iubesc
Dar de căldură mare
Ah, mor, mĕ prăpădesc
Te rog până la toamnă
Să mĕ aştepţi cu dor
Şi-atunci pe *răcoreală*
Am să 'ţi declar amor...

Dar toamna ghigherlul suferă de altceva şi negreşit că o să întoarcă cântecul cam aşa:

Ah, dragă Margareto
Sunt june de bonton
Dar lasă-mĕ cu-amorul
Căci, zĕu, nu am... palton...

Singurii bucureşteni cari aŭ nemerit-o bine şi aŭ dat de răcoare pe multă vreme şi de o cură minunată, sunt: Petrescu, funcţionarul de la ministerul de finanţe, dovedit că a furat ceĭ 71 mii de fr. şi proprietarul unde şedea el, d. Niţă Florescu, împreună cu stimabila d sale jumĕtate. Florescu a fost adus drept de la Azuga unde plecase cu *banii* ministeruluĭ în vilegiatură. Ce e mai nostim, în toată daravera furtuluĭ de la ministerul de finanţe, sunt douĕ lucruri: d-na Florescu găsise câte-va bilete de câte 100 leĭ în... comoditate şi hârtiile acestea par'că eraŭ fermecate, căci miroseaŭ — zic glumeţii — a parfum de trandafiri, căci alt-cum cine să le fi luat în mână... şi cu atât mai puţin o damă gentilă obicinuită cu parfumuri. Al douilea e, că d. Florescu a voit să păcălească pe Petrescu furându-i banii din grădina mitropolieĭ şi a dat d-nealuĭ de bucluc.

Petrescu, hoţul nr. 1, spunea că în ziua furtuluĭ avea crampe la stomac... O cură bună la Văcăreşti îl va vindeca pe deplin.

VIAŢA LA BĂI

Misterele de la Zaizon

Cine'ĭ Abraham?

Abraham *ĭ-un* gros *bincher dipi Bichireşti* ce 'ĭ mai zice d-nu Schwartz.

D-nu Schwarz e flăcăŭ tomnatic. Are tantoĭ pe tantoĭ cinci-zeci de anişori. I-a împlinit la *1 Ab* trecut, anul 5656 de la crearea lumiĭ.

De când s'a creeat, d-nu Schwartz nu s'a gândit de cât la... *ghişeft*. A 'nceput cu cărticele şi'a ajuns... *bincher*.

Inima d-luĭ Schwartz n'a făcut *ghidilighidili* pân'acum de cât la zornăitul auruluĭ şi la fişiitul hârtiilor de bancă.

Dar acum?

Acum inimioara luĭ Abraham face *tiki-tac* şi pentru alt-ceva.

Şi acest alt-ceva e... Rebeca cea frumoasă...

Dar cine'ĭ, mĕ rog, Rebeca?

Rebeca e fatu luĭ Iacov Herşcu, lampagiŭ tot *pi Bichireşti*. E fată cu educaţie, crescută la pension şi cam... *romanticoasă*.

Cum a vĕzut o, d nu Schwartz s'a aprins...

Dar Rebeca?...

Rebeca a rîs de chelia luĭ, de burta luĭ cea mare şi de vorbele luĭ *nighistoreşti*...

— Ce necioplit!... a zis fata şi nu s'a mai gândit de fel la dênsul. Inima şi gândul eĭ fiind cu totul ocupate într'altă parte.

N'a fost însă tot aşa şi cu bietul Abraham!... Inima luĭ a rĕmas rănită d'al binele şi bancherul şi-a zis:

— Rebechi trebui se fiĭ nevastî miu!

*
* *

Luna luĭ Cuptor a sosit. Căldurile cele marĭ aŭ gonit pe Herşcu cu familia luĭ la băĭ.

S'a dus la Zaizon. *Pintri chi* aci vin mulţi *d'aĭ noştri* cu *pirciunĭ* tăiaţi saŭ ne tăiaţi. Şi, pe urmă, *pintri chi* e în străinătate şi costă parale mai puţine.

Abraham cum află, porni şi el la Zaizon.

Aci, cunoştinţele se fac repede. In câte-va zile, bancherul nostru se împrieteni la cataramă cu Herşcu lampagiu.

Şi 'ntr'o seară, după câte-va sticle de Steinbruc (înghite Severe în sec!) Abraham spuse luĭ Herşcu amorul care îl consuma.

Şi sfîrşi, zicênd:

— Am *unoari* d'a ceri *munî* de la fata d-tale *pintri mini!*...

Herşcu sări în sus de *bichirie*... Ce noroc!... Fata luĭ *binchireasă!*... Ce *ghişeft!*...

— Primeştĭ cu *bichiriĭ*, zise el tremurând de emoţiune, şi chiar astă-seară voĭ vesti pe fata miu *di unioru* ce ni facĭ!...

— Mulţumesc *tatî socruli*... strigă Abraham nu mai puţin emoţionat.

— In braţe miu, giniri!... zise viitorul socru.

Şi Abraham se aruncă în braţele luĭ Herşcu; dar din cauza burţiĭ luĭ celeĭ marĭ nu putură să se sărute, de şi Herşcu era lung şi slab ca un ţîr.

Se mulţumiră c'o strîngere de mână plină de dragoste.

Târgul acum era 'ncheiat; bĕură dar aldămaşul cu încă vre o douĕ sticle din aceeaşi bere. (Inghite Severache, că eŭ înghiţ!)

— Ş'acumî, zise Herşcu, haidem si ti prizent la fata miu şi să 'ĭ vestesc *uniorul* ce ni facĭ!

*
* *

— Dragă Ribechi, îţi prizant pi d-nu Abraham Schwartz, prietenul miu *bun*, zise Herşcu apăsând cu intenţie pe vorba *bun*.

Rebeca zîmbi, şi d'abia îşi stăpâni rîsul recunoscêndu şi adoratorul.

Bancherul se ploconi adênc; dar burta luĭ fiind mai grea de cât picioarele şi capul, bietul Abraham îşi pierdu echilibrul şi căzu pe brâncĭ...

Fata nu se mai putu stăpâni şi dete drumul rîsuluĭ, pe când tatăl eĭ, făcêndu'ĭ semne poruncitoare, ajuta pe nenorocitul bancher să se ridice de jos.

Cu chiŭ cu vaĭ, îl puse pe balamale.

— D şoară! îngână dênsul. Bichiriĭ... Emoţiuniĭ... Ştiĭ...

— Lasî, lasî!... îĭ tăie vorba Herşcu. D'astî se 'ntîmplă şi la mine... Aĭ puţit şi iu...

Şi, întorcêndu-se spre Rebeca care rîdea pe înfundate, adăogă cu solemnitate:

— Fata miu!... Domnu Abraham Schwartz mi-a făcut *uniorul* să 'ţi cerĭ muna... Iu aĭ primit!...

De data asta Rebeca nu mai rîse. Rîsul fugi la Han-Tătar şi faţa i se îngălbeni.

— Prea multă onoare!... îngână ea tremurând şi aruncând o privire fulgerătoare bancheruluĭ.

— Pintri mini esti unioari! zise bancherul plecând capul cu frică să nu piarză iar echilibrul.

— Şi muine facim logodnî!... zise Herşcu frecându-şi mâinile cu mare *bichirie*...

Rebeca d'abia se putu stăpâni să nu leşine şi, îndată ce plecă ta-sĕŭ şi viitorul eĭ bărbat, căzu pe un scaun isbucnind în lacrămi.

*
* *

A doua zi era ferbere mare în casa locuită de Herşcu. Se hotărîse să se facă o serbare strălucită în onoarea celor douĭ logodnicĭ.

Mai nainte de a se 'ncepe serbarea, Rebeca se întâlni la baia de borvis cu vĕrul eĭ Isac.

— S'a isprăvit! zise dênsa cu durere şi din ochi 'ĭ picară lacrămi.

— Ce?... zise Isac.

— Amorul nostru!

— Şi de ce? întrebă Isac oare-cum emoţionat.

— Bancherul Abraham Schwartz a cerut mâna mea tatiĭ şi tata ĭ-a dat'o.

— Ce tot spuĭ?...

— Adevĕrul adevĕrat... Azi e logodna.

— Logodna?...

— Da!... suspină fata. Adio dragosteĭ noastre.

— Dar nu se poate!... strigă Isac. Ne-am jurat unul altuia dragoste veşnică şi-aşa va fi!... N'avea nici o grije.

— Dar azi e logodna?... Cum o s'o striciĭ?...

— Asta e treaba mea... O să veziĭ... Nu te priveşte...

— Să dea D-zeŭ să izbuteştĭ!... Dar nu crez!... şopteşte fata cu desnădejde...

— O să vezĭ începutul de la dejun! şopti Isac.

Şi ceĭ douĭ tinerĭ se despărţiră, pentru că pe alee se iviseră la braţ vii torul ginere şi viitorul socru.

La dejun,—după ce se sfîrşi cu băile,—toată familia Herşcu era adunată.

Ginerele avea locul de onoare în capul meseĭ... In cel-l'alt capĕt al meseĭ se afla Isac, vĕrul mireseĭ...

La desert, tata socru zise:

— Să bem un pahar di şampanie în oniorul logodnicilor... Isac...

— Mĕ rog?...

— Distupî un sticli...

— Bucuros!...

Isac destupă sticla... Dar făcu aşa că dopul se duse drept în nasul luĭ Abraham din cel-l'alt capĕt al meseĭ şi umplu de şampanie pe mosafirĭ carĭ se ridicară ţipând...

Lovitura în nasul ginerului fu aşa de puternică, că nasul i se învineţi, iar cucoanele mormăiră vĕzêndu'şi rochiile pătate...

— Din greşală!.... scuze!.... Din greşeală!...

— Nu faci nimichi!... murmura bietul Albraham cere se pipăia mereŭ la nas, pentru că nu şi 'l mai simţia acasă...

Vrênd-nevrênd şi ceĭ-l'alţi mosafirĭ scuzară pe Isac, pentru că n'aveaŭ ce face!...

*
* *

După masă, d-şoara Rebeca propuse o partidă de *law-tennis*...

— Imĭ place la nebunie! zise dênsa.

— Eĭ veĭ!... Şi la *iu* place!... strigă ginerele... Si facim un partid...

— Da, da!... strigară în cor şi ceĭ-l'alţi mosafirĭ... Să facem o partidă...

Intrară în grădină şi începură jocul.

Şi tocmai când jocul era în toiŭ, nu ştiŭ ce făcu şi ce drese Isac, că o bilă nemeri drept în ochiul stâng al ginerului...

Abraham căzu pe burtă văitându-se.

Toată lumea îĭ sări într'ajutor! Când ridicară pe bietul bancher, ochiul luĭ era cât o ceapă degerată...

Mosafirii, cu Isac în cap, îşi cerură scuze. Bancherul le primi, deşi ochiul îl durea al draculuĭ, pentru că n'avea ce face alt-ceva.

Până seara, bietul om, şezu cu comprese de apă rece la ochiŭ...

Seara, când se ivi la masă, nu mai era de cunoscut. Nasul lua culoarea pătlăgeleĭ vinete, iar ochiul i se umflase grozav...

Mosafirii d'abea 'şi puteaŭ ţine rîsul; totuşi logodna se făcu în necazul luĭ Isac care zise:

— Staĭ că 'ţi arăt eŭ ţie!...

*
* *

Grădina era luminată *à giorno*. Pe lângă *foc bengal*, vĕrul Isac organizase şi un foc de artifiţiĭ.

Ginerele, legat la ochiŭ, sta melancolic pe o bancă... se gândea la nenorocirile luĭ trecute...

De odată o rachetă căzu lângă dênsul şi 'l atinse cu para eĭ...

La moment redingota luă foc şi bietul om sări în sus ca ars la tălpi...

Focul însă se 'ntindea... De spaimă, Abraham Schwartz, ne mai ştiind ce face, o luă la goană, căutând să 'şi scoată redingota de pe dênsul...

Toţi mosafirii, vĕzênd scena caraghioasă ce li se înfăţişa, începură să rîză cu hohot...

Cu cât hohotele rĕsunaŭ mai tare, cu atât şi bietul bancher fugea mai tare, ars de flacări, ars de... rîs...

Şi fugit a fost, că până azi nu s'a mai vĕzut.

Iar vĕrul Isac i-a cântat în urmă:

Aŭ fost odată treĭ jidanĭ,
Aŭ fost odată treĭ jidanĭ,
Treĭ jidanĭ, treĭ jidanĭ,
Aŭ fost odată treĭ jidanĭ.

Pe 'nteiul 'l chema Abraham,
Pe 'nteiul 'l chema Abraham
Ham, ham, ham! Ham, ham, ham!
Pe 'nteiul 'l chema Abra-ham!

Pe-al douilea 'l chema Iacov
Pe-al douilea 'l chema Iacov
Ia, ia, ia... cov... cov... cov...
Pe-al douilea 'l chema... Iacov...

Pe-al treilea 'l chema Isac
Pe-al treilea 'l chema Isac,
I sac sac... I sac sac...
I-a pus pe amêndouĭ în sac!

Şi, cu adevĕrat că i-a băgat în sac, pentru că astă-zi la Zaizon e nunta vĕruluĭ Isac cu frumoasa Rebeca, fata lampagiuluĭ Iacov şi fosta logodnică a luĭ Abraham... Treĭ ovreĭ...

Am să mĕ duc şi eŭ la logodnă şi o să vĕ scriŭ de cele întâmplate, dacă se va întâmpla însă ceva.

Marion.

CUM SĂ FAC?..

Tot ne pândim
Ca soarele și luna,
Dar, tot ca eĭ
Nu ne 'ntâlnim de loc ;
Și te iubesc,
Maĭ mult ca tot d'auna,
Anger frumos
Cu ochiĭ mariĭ de foc !

Când te arăți,
In pieptul meŭ rĕsare
Un soare noŭ,
Maĭ dulce, maĭ aprins ;
Iar când te ducĭ,
De o neagră disperare,
De-un chin nebun,
E pieptul meŭ cuprins.

Ah ! Cum să fac,
Să sfarm orĭ-ce din cale,
Să fim în vecĭ
Iubito, la un loc ;
Să strângem florĭ,
Pe-a fericireĭ vale,
Anger frumos
Cu ochiĭ mariĭ de foc ? !..

CAROL SCROB

Roman, Iulie, 1896.

Cronica Medicală

Despre dificultatea digestiuneĭ de natură nervoasă

Dificultatea digestiuneĭ de natură nervoasă (dispepsie nervoasă), este foarte frecventă, maĭ mult la femeĭ de cât la bărbați, une-orĭ existând de sine împreună cu o stare generală nervoasă, alte-orĭ însoțind diferite boale ale stomaculuĭ. Ea resultă dintr'o desordine produsă în funcționarea nervilor stomachuluĭ, fără ca acest organ să presinte lesiunile ce se observă de obiceiŭ în diferitele sale boale. In nervosism, isterie și neurastenie (oboseala nervoasă), se observă foarte des și coincide cu diferite simptome nervoase, caracteristice acestor boale.

Forma cea maĭ comună sub care se presintă dispepsia nervoasă, este caracterisată prin următoarele simptome : Dispariția pofteĭ de mâncare, bolnavul mâncând fără poftă, numaĭ prin obișnuință, fiind-că s'a așezat la masă. Indată după mâncare saŭ câte-va ore în urmă, simte un fel de greutate (nu durere) în dreptul stomaculuĭ. Stomacul și întreg pântecele se dilată, luând o desvoltare însemnată în urma mâncăreĭ. Are adesea chiorăiturĭ și râgâelĭ din causa gazelor ce se desvoltă în mare cantitate (dispepsie nervoasă flatulentă). Une-orĭ survine și o agitație nervoasă (neastâmpăr), insomnie, bătaĭ de inimă saŭ o bătae anume în capul peptuluĭ, greutate în respirație și amețeală. Alte orĭ se simte coprins de o lene, pe care nu o poate învinge. Totuși, contrariu de ceea ce se obsearvă în boalele propriŭ zise ale stomaculuĭ, limba este curată și examinarea stomaculuĭ arată o dilatație a organuluĭ însă trecătoare iar nu persistentă. Aceste diferite simptome se produc în timpul digestieĭ, scad și dispar când stomacul este gol. Constipația e de regulă.

Dispepsia nervoasă este foarte capricioasă tratamentuluĭ; une-orĭ simptomele dispar aproape de sine, alte-orĭ resistă tuturor mijloacelor întrebuințate.

Adesea, acelaș tratament dă resultate cu totul neașteptate și deosebite, de la un bolnav la altul.

Tratamentul trebue să se adreseze, pe de o parte sistemuluĭ nervos în genere, iar pe de altă parte în special stomaculuĭ, pentru a regula și favorisa digestiunea.

De prima importanță este modul de viață, care trebue să fie pe cât posibil, conform regulelor igienice din toate punctele de vedere. In privința alimentațiuneĭ trebuesc lăsate la o parte alimentele grase și indigeste ; de asemenea trebue redusă (nu însă cu exagerație) cantitatea lichidelor. Idroterapia, începând cu duș scurte, urmate maĭ târziŭ de o ploae asupra regiuneĭ stomaculuĭ și în unele casurĭ de o duș forte asupra șireĭ spinăreĭ, însă treptat și ținênd seamă de susceptibilitatea bolnavuluĭ, pot da resultate foarte bune. Bolnavul trebue să evite de a fi constipat. Medicamentele tonice și cele amare stimulente ale stomaculuĭ, pulverile absorbante și anti-acide, pepsina și pancreatina, precum și apele minerale alcaline, sunt mijloacele cele maĭ des întrebuințate pentru a favorisa digestia.

Dr. Ioan Poenaru.

CARTEA VIETEI

Iubirea e frumoasă în tot-d'a-una, dar mare e numaĭ când suferă, iartă și regretă.

*
* *

Speranța e încăpățînată, numaĭ ea știe să aștepte.

*
* *

Dacă dorești să nu te certĭ cu viața, nu'ĭ cere prea mult.

*
* *

Frumusețea atrage, spiritul te face să petrecĭ, inima te ține.

*
* *

Treĭ lucrurĭ să nu'țĭ arătĭ : spiritul înaintea prostuluĭ, bogăția înaintea săraculuĭ, bucuria înaintea celuĭ care plânge.

*
* *

Moartea ne desbracă de bunurĭ și ne îmbracă cu operele ce am făcut.

Curier judiciar

Ce le va plăcea !

De astă dată o să vĕ vorbesc serios, pentru că procesul e serios, nu se poate maĭ serios !... E vorba de parale !... Așa e că numaĭ vorba asta : *parale*, te face, serios ?... Uite, eŭ am și lăsat buza 'n jos și m'am și 'ncruntat auzind d'așa ceva...

Dar nu e vorba de mine, e vorba de bietul Nicu Iordan care din ce bogat era ta-sĕŭ, pe atât s'a vĕzut el acum, când soarele vieței a început să'ĭ zîmbească de lipit pămîntuluĭ...

Cauza ?...

Uite-o ce simplă e...

Tat-sĕŭ, la moarte, pe când Nicu era numaĭ de cincĭ anĭ, a lăsat următorul testament :

«Las toată averea mea, mișcătoare «și nemișcătoare, vĕruluĭ meŭ, Sfinția «Sa preotul Ion și nevestiĭ sale, preo«teasa Sica, cu condițiune ca, până la «majorat, să dea copiluluĭ meŭ Nicu o «educațiune strălucită, iar când fiul «meŭ va împlini vêrsta legiuită, Sfîn«tul părinte și preoteasa sa să 'ĭ dea *ceea ce le va plăcea* !»

In urma acestuĭ testament, popa și preoteasa s'aŭ ocupat de Nicu,— ca să nu calce clauza testamentuluĭ,— întocmaĭ ca de propriul lor copil...

I-aŭ dat o educațiune splendidă, iar când fuse la majorat, bietul băiat se vĕzu cu carte, dar fără nicĭ o lăscaie în buzunar.

Când își luă epitropiĭ de scurt de averea rĕmasă de la ta-sĕŭ, aceștia rĕspunseră scurt:

— Ți-am dat carte... Asta ne place și ne-a plăcut... In colo, basta !..

— Basta !... Basta !... Știŭ eŭ asta ! își zise Nicu, dar de ce să se umfle popa în burtă și preoteasa în șolduri cu baniĭ meĭ ?...

Și le intentă proces.

Cu toțĭ advocațiĭ marĭ ce avu, bietul băiat pierdu la prima instanță.

Desnădăjduit, Nicu a făcut apel.

In vremea asta, un advocat de mâna a doua,—*escomonicat* din baroŭ din pricină că prea îĭ place *sfîntul duh*,— vine la Nicu și 'ĭ zice :

— D-le, îți cunosc procesul și eŭ pot să ți'l câștig ; însă am o condițiune de pus...

— Poți să 'mĭ câștigĭ d-ta procesul?...

— Da, îți jur...

— Atuncĭ vreĭ parale multe...

— Nu ; las' să'mĭ daĭ ce *ți-o plăcea*, cum zice în testamentul tatăluĭ d-tale...

— Atuncĭ ce ?...

— Să intervĭĭ pe lângă baroŭ ca să mĕ lase să pledez...

— Bine, dar n'aĭ voie ?

— Nu !

— De ce ?...

— Imĭ place păhărutul, și 'nțelegĭ... E vorba numaĭ de atât, să 'mĭ cerĭ voie de pledare...

Nicu își zise :

— De unde știĭ de unde sare epurele !... Să 'ncerc și cu ĕsta...

Și umblă în sus și 'n jos, făcu ce făcu, și căpătă voie ca advocatul nostru, — să'ĭ zicem *Scotocilă*, — să capete voie ca să pledeze.

In ziua înfățișarĭĭ Scotocilă, — ca un biet advocat ce era,—sta umilit într'un colț.

Advocațiĭ ceĭ marĭ făcură clăbucĭ la gură cu pledoariile lor.

Veni și rîndul luĭ Scotocilă.

Toțĭ advocațiĭ începură să zîmbească cu ironie, când el luă cuvîntul...

— D-le președinte, — zise dînsul, — să 'mĭ dați voie să fac numaĭ o singură întrebare părinteluĭ Ion.

— Poftim !...

Scotocilă se adresă atuncĭ epitropuluĭ cu simpla întrebare :

— Ia spune, părinte, te jur pe darul sfințieĭ tale, îțĭ plac baniĭ, adică averea...

— Dar cum Doamne iartă-mĕ să nu 'mĭ placă !... rĕspunse popa.

— Dar d-tale, cucoană preotesică, îțĭ place bogăția !...

— Vaĭ de mine ! Dar cuĭ nu'ĭ place să fie bogat !...

— Mulțumesc !... Asta am vrut să aflu, zise Scotocilă.

Și întorcêndu-se spre Curte, adăogă :

— Onorată Curte !... Ați auzit !... Părinteluĭ și preotesiĭ le place *averea*. Orĭ, ce-a zis testatorul ? «Copiluluĭ sĕŭ Nicu să i se dea la majorat ceea ce *le va plăcea* epitropilor». Epitropilor le place averea, prin urmare *averea* a țintit testatorul să i se dea fiuluĭ sĕŭ, și averea i se va da de către onorata Curte.

Și averea i s'a dat luĭ Nicu în urma acestuĭ argument convingĕtor, iar Nicu, —de prisos a spune, — că pe lângă o masă *udată* cu vinurile cele maĭ bune, —'ĭ-a dat luĭ Scotocilă și o remunerație grasă de tot.

Ceea ce probează că : «Nu tot ceea ce lucește e aur !» adicătelea, maĭ pe șleaŭ, că nu numaĭ advocațiĭ marĭ, — *stelele* barouluĭ, — produc miere, ci și ceĭ... micuțĭ și cu *darul* sfîntuluĭ *duh* !..

Acum și pururea și în vecĭ vecilor. Amin !

Miticuță.

Coroană de regrete de lacrimĭ imortale

In fine boala crudă tot a învins în luptă
Și mama a 'nchis ochiĭ, fără a birui :
Speranța bĕtrêneței de moarte fu 'ntreruptă
Și soarta ne-a zis nouĕ de ce-aĭ maĭ stărui ?

Durerea ne-a fost mare. . când am culeș suspinul,
Ce 'n ultima-ĭ suflare cu jale ne-a trimis !...
Pe cerul vieței mele n'o maĭ veni seninul
Din clipa 'n care mama de vecĭ ochiĭ a 'nchis !

Invinși, sdrobiți cu totul, cu inima pătrunsă
De o mâhnire care în vecĭ nu va peri,
Toți câți iubim pe mama, cu o durere ascunsă
Formatu-i-am coroana, în clipa când muri.

Coroană de regrete, de lacrimĭ imortale
Am pus pe fruntea mameĭ, când ea de vecĭ s'a stins,
Ea a simțit că 'n taină în noaptea morței sale
Din sufletele noastre viĭ candele am aprins !...

Suspin și chem pe mama, zadarnică chemare,
Suspin să'mĭ treacă dorul, el vine maĭ amar !
Ah ! numele de mamă e dulce, sfînt și mare,
Dar, eŭ de azĭ 'nainte l'oiŭ pronunța 'n zadar !

Iubirea mameĭ dulce și sfîntă, ideală
Pe acest pămênt de-acuma zadarnic urmăresc,
Dar sufletul din mine îĭ v'a 'nălța cu fală
Imnurĭ prin carĭ ființa'ĭ în vecĭ să i-o slăvesc !

Al. I. Sonțu.

1896, Iulie 21,

Ilustrațiile noastre

Vederea generală a Slăniculuĭ

Slănicul din Moldova e una dintre cele maĭ importante stațiunĭ balneare din țară. Această stațiune se bucură de 2 avantagiĭ marĭ : e situată în munțiĭ Carpațĭ (jud. Bacăŭ) și posedă ape minerale escelente împotriva diferitelor boale.

Poziția în care se află Slănicul și maĭ cu seamă băile, e foarte pitorească. Aerul de munte e curat și dătător de viață. Apele minerale de la Slănic sunt cunoscute de maĭ bine de 100 de anĭ.

Instalațiunile s'aŭ făcut însă maĭ târziŭ. Actualmente ele rivalizează cu cele de la stațiunile balneare din străinătate.

Băile din Slănic sunt proprietatea epitropieĭ St. Spiridon din Iași.

Ilustrația de pe pag. I a numĕruluĭ nostru de azĭ reprezintă vederea generală a Slăniculuĭ.

Atentatul împotriva d-luĭ Felix Faure

Ilustrația de pe pag. 8 a numĕruluĭ nostru de azĭ reprezintă scena atentatuluĭ săvêrșit nu de mult împotriva președinteluĭ republicieĭ franceze, d. Felix Faure, când acesta se ducea la o revistă militară la Longhamps. Printre curioșiĭ carĭ se grămădiseră pe trotuarele ce duc pe drumul spre Longhamps se afla și unul cu numele Eugene François.

Când trăsura d-luĭ Felix Faure a sosit la bulevardul Acacias, Eugene François a scos un revolver din buzunar și a tras în aer douĕ focurĭ de revolver. Trăsura ce conducea pe președintele Republicieĭ și suita lor, își urmă calea.

Incidentul a fi trecut aproape nezărit, fără demonstrațiile, foarte sgomotoase, la carĭ s'a dedat mulțimea

Atentatorul într'o clipă fu rĕsturnat la pămênt, lovit, stîlcit de lovicturĭ de bastoane și de picioare ; agenții poliției aŭ trebuit să 'l apere în contra publiculuĭ care voia să 'l «linșeze» ; persoanele de față fură șarjate de gardieniĭ brigadeĭ a doua de rezervă, ceea-ce a avut ca efect de a provoca numeroase încăerărĭ între curioși și reprezentanțiĭ poliției.

François a fost înhățat cu atâta furie, în cât era aproape desbrăcat. Jacheta, vesta, cămașa, îĭ eraŭ sfâșiate, umeriĭ sĕĭ goĭ purtaŭ urmele lovicturilor pe care i le dăduse mulțimea neînduplecată ; rănĭ pline de sânge eraŭ pe fața luĭ și ochiul stâng nu i se maĭ zărea sub o umflătură albăstrie atestând o puternică lovitură de pumn.

El a fost dus pe străzĭ laterale la poliție.

In luptă, François și-a perdut pălăria ; revolverul sĕŭ îĭ fusese smuls din mâinĭ de un necunoscut, care 'l dă duse comisaruluĭ. Revolverul e o armă cu 5 focurĭ, de calibru 6. Arma maĭ era încă încărcată cu 3 cartușe din carĭ gloanțele fuseserĕ scoase d'înainte. Revolverul era cu totul noŭ și François îl cumpĕrase cu 22 de francĭ în ajun. François decĭ premeditase actul.

Atentatorul a fost supus unuĭ examen medical și, după știrile sosite din Paris, doctoriĭ aŭ declarat că el nu se bucură de toate facultățile mintale.

Eugene François e acum la balamuc.

UN PROVERB

Orĭ-când peștele cel mare
Pe cel mic în burtă 'l are.

(Românesc).

CRONICA

Pantalon

Nea Vasile, zis Tăciune,
Erĭ, de sfîntul Pantalon,
A plecat ca să petreacă
Ca un tînĕr de bonton.

Și s'a dus la mânăstirea
Unde sfîntul are hram
Unde câinĭ petrec lumea
In cântărĭ de: «Ham! ham! ham!..»

Și în tîrg, că'ĭ tîrg acolo,
La sfințitul Pantalon,
Nea Vasile mi se puse,
Ca un tînĕr de bonton...

Ca să'ĭ tragă vin cu oala
Și să 'și ia și lăutarĭ,
Lăutarĭ d'aceia cari
Se găsesc p'acolo rarĭ...

Și 'ĭ-a tras Vasile, neică,
Și la oale cu : «Noroc !»
Și i-a tras, i-a tras într'una
Brîulețul tot în loc.

Apoĭ seara, nea Vasile,
Matosit precum era,
Tot la vin curat cu oala
Cârciumaruluĭ cerea.

Cârciumarul, însă, frate,
Ne avênd, nu'ĭ da de loc,
Și de asta nea Vasile,
Se făcu îndată foc !...

Injură, precum se 'njură
Pe la noĭ în mahala,
Și din asta iacă nunta
Cu *Nuneasca tralala* !...

Nea Vasile fu dat *tava*
Știĭ colea-colea boboc,
De-o luă razna pe câmpurĭ
Și fugi, fugi de foc...

Și din tînĕr ce plecase,
Tînĕr fain și de bonton
El ajunse 'n Capitală
Fără bietul... *pantalon*...

Nicodem.

FUGARUL

SAU

DRAGOSTE ȘI MOARTE

Roman de Jules Mary

PROLOG

Granițile nebuniei

I

In pădurea Halatte

Cristiana, stând pe fotoliu, cu capul plecat, pentru ca să'și ascundă paliditatea feței, ascultă scârțiitul roatelor trăsurei pe nisipul aleei. Auzi deschiderea porței și uruitul trăsurei când trecu pe bulevard.

Poarta se închise și nu se mai auzi nimic.

Cristiana avu acum impresia ciudată că bărbatul său dispăruse pentru totd'a-una, că n'avea să'l mai vază nici odată, că perise în acea noapte întunecoasă ce părea o prăpastie neagră.

Richardier, în cupeu, se gândea la stăruința nevestei sale. O știa cam tematoare, cam slabă de caracter; însă nici odată până acum nu arătase așa spaimă.

— Am lăsat-o foarte tristă, își zise dânsul, ar fi trebuit să nu mai plec, să stau cu dênsa.

Insă acum trăsura ajunsese în curtea gării.

Richardier se uită la orologiu. Erau șease ore fără vr'o două sau trei minute.

Abia avu timp să'și scoată bilet, pe când Andrei ducea valiza într'un vagon.

Trenul se urnise deja când dênsul se urcă.

Era preocupat; așa ceva ca o remușcare îi întorcea mereu gândul spre salonul de pe bulevardul Pereire, spre dulcea afecțiune a acelora pe cari 'i lăsase acolo. Făcu o mișcare de năcaz contra sa însuși.

— Ce, acum o să am oare și eu presimțiri? murmură dênsul.

Și nu se mai gândi la așa ceva.

In salonul de pe bulevardul Pereire seara trecu foarte tristă.

In zadar d-na Richardier făcu tot ce'i stătea în putință ca să distragă pe Cristiana; în zadar își puse la încercare toată dragostea, toate șiretlicurile'i de mamă pentru ca s'o facă să zîmbească.

Nu izbuti căci nimic nu putea s'aducă veselia pe fața tinerei femei.

Se aduseră bucatele la masă; Cristiana d'abia le atinse. D-na Richardier o mustră.

— E ceva mai tare decât mine, mamă, nu pot; dar până mâne o să treacă, sunt sigură.

După masă d-na Richardier se retrase ca de obiceiu în camera sa. Copiii fuseseră culcați și dormiau, Cristiana remase singură în salon.

Pe la nouă ore auzi sunetul clopoțelului de la ușa de serviciu.

Aproape îndată se prezintă o cameristă și 'i dete o scrisoare.

— A fost adusă de un comisionar, adăogă camerista.

— Trebue respuns îndată?

— Nu cred; omul a plecat după ce mi-a dat scrisoarea.

Camerista plecă.

Scrisoarea avea pe plic numai aceste cuvinte:

«D-nei Richardier.»

Aceste cuvinte fuseseră scrise de o mână tremurătoare.

Cristiana rupse plicul.

D'abia 'și aruncă ochii pe scrisoare și fața i se acoperi de o paliditate de moarte. Ochii turburați și ca goliți de ori-ce semn de cugetare nu se mai puteau par'că desprinde de acel petec de hârtie. Simțea că o să leșine.

In sfîrșit puse scrisoarea în corsagiu, plecă capul și brațele 'i căzură în jos inerte.

. . . . . .

La Senlis, o trăsură acoperită aștepta pe Richardier la gară. Și mai târziu, când antreprenorul se afla înaintea unei mese de bacarat, cu țigara în gură, în mijlocul unor veseli tovarăși veniți ca și dînsul pentru vênătoare, tristețele, presimțirile rele ale nevestei sale nu'i mai apărură de cât cu niște nori foarte depărtați și cari curînd dispărură de pe cerul înseninat.

Cu toate astea, a doua zi dimineața scrise Cristianei o scrisoare drăgostósă pentru ca s'o liniștească.

Apoi plecă la vînătoare.

Servitorii făcuseră toate pregătirile în pădure. Timpul era frumos. Ba încă pe la amiazi eși și soarele și tocmai pe la patru ore cerul se acoperi din nou de nori plumburii, gălbui, încărcați de zăpadă pentru noapte. Cam pe la ceasul acesta fură găsiți și împușcați cerbii cari fuseseră ținuți de gonaci într'o parte anumită a pădurii.

Seara, mosafirii lui Brisollier, vězênd zăpada căzênd într'una și fiind-că cerul era foarte posomorît, voiră să se întoarcă la Paris. Insă Brisollier le făgădui pentru a doua zi vênătoare de mistreți și 'i încântă așa de bine cu vorba în cât nimeni nu plecă.

Castelul său, numit Tuileria, era la jumătatea drumului între Selnis și Chantilly; foarte bogat, neînsurat cum era primea pe amicii săi fără să'i silească la politeță, la fasoane și alte reprezentații.

Ninse o mare parte din seară, până la miezul nopții.

Când Richardier se urcă în camera sa și se uită pe fereastră, vězu că de jur împrejur câmpia era peste tot albă. Deosebit de asta, vêntul își schimbase direcțiunea și cerul se luminase din nou.

Noaptea era limpede; stelele scânteiau. Avea să fie ger și a doua zi zăpada întărită avea să trosnească sub cismă.

A doua zi Duminecă la 10 ore dejunară cu toții și apoi se duseră în trăsuri la rescrucea din pădure unde îi așteptau 12 câni.

Servitorii asigurară că e o companie întreagă de mistreți în acea parte de pădure pe care o păzeau.

Vînătorii aveau să atace întâiu acolo; apoi vînătoarea avea să'și urmeze cursul.

Pe la amiazi și ceva erau împușcați numai doui mistreți; cu toate silințele servitorilor, vînătorii trebuiră să se despartă în două sau trei cete.

Pe la două ore, Richardier se afla singur pe marginea pădurei; dênsul se rătăcise de cei-l'alți și nu mai auzea câinii.

Stătu să se orienteze.

Se afla pe malul unui șanț, la capătul unei alee a pădurei; înainte'i era drumul mare spre Compiegne, la o parte și la alta ogoare, cătune, ferme; îndărătu'i pădurea Halatte.

In zăpadă, lângă dênsul, se vedeau urmele unui mistreț, urmărit de doui câini.

Stătu din nou în ascultare și nu auzi nimic.

Porni atunci pe urmele mistrețului și ale câinilor. Insă aceste urme nu se duceau departe pe câmp ci de la o distanță se întorceau iar în pădure.

In momentul acesta i se păru că aude împușcături spre Villers.

Porni în acea parte și în loc să intre în pădure, urmă drumul vicinal ce duce de la Senlis la Nery și la Saint Sauveur. Mergea destul de repede, cu pușca la spate, cu mâinile în buzunar, căci era foarte ger. Fluera un cântec de vênătoare și mergea cam gârbovit.

D'odată se opri, încetându'și fluieratul; se uită jos la ceva, cu o mare băgare de seamă.

Plecându-se mai mult încă, făcu doui trei pași.

— Ciudat lucru, murmură dênsul, ar crede cine-va că e sînge.

Era în adevěr pe drum o dîră de picături de sînge, cari une-ori încetau spre a reîncepe îndată mai departe.

— A trecut p'aci vr'un mistreț rănit sau vr'un biet câine sfîșiat.

II

Sînge pe zăpadă

Câmpul acoperit de zăpadă atunci când totul doarme, când nimic n'a murdărit albeața'i imaculată, e dimineața ca și o carte deschisă în care se poate lesne citi, care dă pe față tot ce ascunde noaptea în întunericul ei tainic: pașii furișați ai mizerabililor cari s'au dus la vr'o crimă, pașii greoi ai nenorociților cari caută un adăpost, urmele fiarelor cari ies din pădure ca să caute de mâncare sau apă.

Drumul spre Nery pe care 'l ținea Richardier, nu fusese umblat din seara zilei trecute, adică din momentul când zăpada începuse să cadă căci, afară de urma ce lăsa acum Richardier pe malul șanțului, o singură urmă se mai vedea, a unor picioare omenești cu vîrful spre Senlis, picioare elegante, fin încălțate și cari, pe lângă tăpăloagele ce lăsau în zăpadă cismele lui Richardier, semănau aproape a picioare de femee.

Și, lucru ciudat, urmele acestor picioare se țineau de picăturile de sînge.

In nici un loc nu se depărtau unele de altele și altă urmă de picior, de animal sau de om, nu mai era pe zăpadă.

Sîngele acesta cursese dar de la o mul care trecuse pe-acolo?

Richardier începu să rîdă.

— I-o fi curs vr'unui băiat sînge din nas și asta-i tot.

Insă vězu că urmele, în loc să țină drumul vicinal, apucau la o parte, peste câmp.

Inainte'i avea câmpul gol, micul sat Barberie era la stânga sa; peste tot zăpadă albă. Tocmai departe, la orizon, spre Montepiloy, se vedea o casă pătrată, de cărămizi netencuite, singuratecă; ea era ca o pată pe albeața zăpezei de prin prejur.

Acestei case i se zicea în ținut Casa Nouă.

Sîngele și pașii păreau a veni din acea parte.

Richardier se opri.

— Ce 'mi pasă mie mai la urmă de asta, își zise dênsul; trebue să 'mi cat de treabă...

Și, întorcênd spatele spre acea casă, se coborî de pe malul șanțului și făcu câți-va pași în aceeași direcțiune unde se duceau urmele misterioase.

Nu merse departe.

Se simțea coprins de o grijă nehotărîtă.

— Ce dracu am? se 'ntrebă dênsul. Am înebunit, pre legea mea.

Aruncă o privire îndărăt cu intențiune d'a nu se mai ocupa de un lucru a cărui explicație îi va fi lesne s'o găsească, dacă 'și va da puțină trudă pentru aceasta.

Insă i se păru că, în mijlocul unui buchet de copaci izolați, unde se afla o cruce de lemn cu piciorul îngropat într'o piatră mare, — urmele de sînge se lărgeau.

Alergă la acea cruce împins de o curiositate instinctivă, necugetată.

In adevěr, era aci o baltă de sînge.

Sîngele topise zăpada perzêndu'și culoarea purpurie și căpătând una gălbue închisă. Aci nu mai erau picături căzute din rană ci însăși rana părea că fusese lipită de zăpadă spre a fi răcorită; pe zăpada destul de groasă rămăsese întipărită urma unui corp omenesc care se lungise acolo. Se cunoștea până și urma degetelor. Așa dar o ființă omenească, bărbat sau femee, căzuse acolo sleit de puteri, o ființă omenească luase zăpadă cu pumnii ca să 'și astâmpere setea sau ca să oprească curgerea sîngelui.

Pe imensa pagină albă căzută din cer în cursul nopței toate acestea erau foarte vědite. Pe urmă ființa omenească, bărbat sau femee, se sculase din zăpadă șezuse pe piatra crucei și se ținuse cu mâinile de ea, căci se vedeau urme roșii.

— Drace! drace! își zise Richardier, e aci la mijloc ceva mai grav de cum crezusem, o crimă sau un accident, de sigur.

Stătu la îndoială, foarte încurcat.

De ce să se amestece el în lucruri cari nu'l priveau? N'avea să 'și atragă prin asta o mulțime de plictiseli? Mai întâiu avea să i se treacă numele prin toate jurnalele; pe urmă justiția avea să aibă trebuință de el, avea să'l chieme, să 'l facă să 'și piardă timpul. Și câte alte belele neprevězute încă.

— Mai bine să 'mi caut de treabă.

Zicea așa și totuși stetea pe loc.

Și, depărtându-se puțin de grupul de copaci, se uită pe câmp, spre Casa Nouă.

De sigur, dacă era vr'o crimă la mijloc sau vr'un accident, nu crucea asta fusese martoră la așa ceva; pe zăpadă nu erau de cât urmele uneia și aceleiași persoane și întipărirea unui singur corp.

Și apoi, puțin mai departe, pe câmp, urmele reîncepeau. Prin urmare crucea asta părea a nu fi fost de cât o stațiune.

Mereu aceeași pași; și ei veneau în linie dreaptă de la casa de pe coastă pe care Richardier o vedea acum mai bine în toate amănuntele exterioare.

Casa asta era nouă în adevěr, de vre-o șease sau șeapte ani; de jur împreiur avea o grădină tot nouă, căci copacii erau subțiri, tineri; în față avea un bazin și grădina și bazinul cu casa la un loc erau înconjurate de un zid înalt numai de câte va palme d'asupra căruia se înălța un grilaj de fier. Toate astea arătau un lux fără mare eleganță dar solid și confortabil.

Cu toate că Richardier era pe șes, vedea bine toate astea căci, cum spuserăm, casa era situată pe coasta unui deal de unde priveliștea trebuia să fi fost foarte întinsă peste pădurea Halatte și peste toată valea.

Richardier nu se mai gândea acum să se întoarcă. Apucase spre Casa Nouă și mergea foarte repede la vr'o douitrei metri de urmele însângerate pentru ca nu cum-va să le atingă și să le șteargă.

Mergea ca împins de o forță necunoscută.

Urmele nu se abăturau de loc; țineau linia dreaptă spre Casa Nouă.

Ajunse astfel la poarta casei; poarta era deschisă și urmele ca și picăturile de sânge se continuau pe aleea grădinei, acoperită și ea de zăpadă, ca tot câmpul. Atâta numai că aci fiind coastă zăpada nu era așa groasă, vêntul grămădise ninsoarea pe lângă gard.

Ajungênd lângă poartă, Richardier se opri. Ii venea greu să intre așa netam-ne-sam în acea casă.

Cu adevěrat se amesteca în lucruri cari nu'l priveau.

Și ce mutră avea să facă oare când bucătăreasa casei îi va explica poate, pufnind de rîs, că tot sângele acela provenia de la un iepure sau de la un curcan?

Cu toate că poarta era deschisă, casa părea a nu fi locuită. Toate ferestrele erau închise hermetic și nici un pic de fum nu eșia de pe coșuri.

Richardier sună fără să prea știe ce făcea. Și când auzi sunetul clopoțelului în acea tăcere, îi veni par'că s'o rupă de fugă.

Insă în casă nu se produse nici o mișcare și nimeni nu se arătă. Casa era pustie.

Richardier se mira că se părăsise acea casă mare fără un servitor măcar care s'o păzească, s'o îngrijească, să deschidă ferestrele pe vreme frumoasă.

Intră pe poartă și urcă la deal prin grădină. Urmele de pași și de sânge îl duseră drept la peron. Pe zăpada de pe scări pașii erau adênc întipăriți și eșiau din casă.

Ușa părea încuiată. Insă când Richardier o împinse, ea se deschise, era descuiată.

Stătu din nou la îndoeală, să intre sau ba.

Dacă'i ieșia cine-va d'odată înainte și'l întreba ce caută acolo, ce avea să respundă?

Cu adevěrat, intervenirea sa ar părea foarte ciudată.

Insă o voință tainică, mai tare de cât toate raționamentele, îl împingea înainte.

De un ceas aproape făcea tot ceea ce nu voia; venise acolo fără voia sa.

Se gândi totuși că era mai bine să întrebe, să se informeze din momentul ce venise până acolo.

Și de pe peron unde se oprise, aruncă o privire de jur împrejur.

Pustietate absolută și tăcere.

Nici o trăsură, nici un trecător între acea casă și marginea pădurei întunecate.

Incepuse deja să însereze. Cerul acoperit de nori, amenința pământul cu un nou viscol pentru noaptea următoare.

In depărtare, satele păreau și ele ca moarte; se vedeau numai coloanele subțiri de fum cari se înălțau drept în sus, neturburate încă de nici o adiare.

Richardier se gândi că tovarășii săi vênători se adunaseră deja de mult la locul unde își dăduseră întâlnire în pădure. De sigur dênșii îl așteptau acum mirați de îndelungata lui lipsă.

Își consultă ceasornicul.

Erau patru ore. Peste un ceas avea să fie noapte desăvârșită.

O să plece dênsul odată?

Mai întâiu deschise ușa și aruncă o privire înăuntru.

Vězu un vestibul luxos. De tavan era atârnat un policandru mare, pe pereți erau arme vechi, săbii, pumnale, lănci, arcuri, săgeți.

In fund era o scară largă; nici în vestibul nici pe scară nu era covor.

Scara era de stejar; vestibulul era pavat cu pietre în mozaic; desemnul era foarte frumos.

Era frig înăuntru, tot așa de frig ca afară.

Insă ceea ce isbi pe Richardier era că urmele de sînge cari nu se opriseră nici la crucea de lemn, nici la poartă, nici la peron, nu se opreau nici în vestibul nici pe scări.

Acum Richardier nu se mai indoi; vědit se afla în fața unei crime.

A se citi urmarea în «Universul» literar care va apare Duminica viitoare.

CASA DE SCHIMB

—«MERCURUL ROMAN»—

MICHAIL EL. NACHMIAS

Bucureşti, Strada Smârdan No. 15

Cumpără şi vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acţiuni, lozuri permise române şi străine, scontează cupoane şi face ori-ce sschimb de monezi.

Imprumuturi de bani pe deposite de efecte şi losuri.

GRATIS ŞI FRANCO.—Ori-cine poate cere un număr de probă din ziarul nostru intitulat «Mercurul Român», care publică cursul şi listele de tragerî la sorţi ale tuturor bonurilor şi losurilor române şi străine şi imediat se va trimite *gratis* şi *franco* în toată ţara. — A se adresa la casa de schimb *Mercurul Român*, Bucureşti, Str. Smârdan No. 15.

Somiere elastice

cele mai solide, pentru paturi, se fabrică în atelierul de *ţesături de sîrmă* al lui

LUIGI CAPRARI

— Calea Griviţei No. 107, Bucureşti —

Somiera solidă şi elegantă, născocită de Luigi Caprari, a fost premiată cu premiul I la concursul din *Tîrgul Moşilor*.

In fabrica aceasta, se confecţionează *grătare, dărmoane* speciale pentru alegerea nisipului, petrişului, neghinei şi altele.

CASA DE SCHIMB

Nachmias & Finkels

No. 8 în noul palat Dacia-România, strada Lipscani, în faţa palatului Băncei Naţionale

Cumpără şi vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acţiuni, scontează cupoane şi face ori-ce schimb de monezi.

CURĂŢENIA, PUTEREA, VIGOAREA

părului se obţine numai întrebuinţând renumita

Apa Chinina-Migone

care, preparată după un sistem special şi cu material de întâia calitate, posedă cele mai mari calităţi terapeutice, cari formează un regenerator puternic al părului. E un lichid răcoritor şi limpede, compus numai din substanţe vegetale. Nu schimbă culoarea părului şi chiar îi opreşte căderea. Această apă a dat rezultate repezi şi foarte satisfăcătoare chiar când părul cade zilnic în mare cântime. Voi, mame de familie, întrebuinţaţi **Apa Chinina-Migone** pentru copiii voştri în timpul adolescenţei, făceţi-i să urmeze cura mereu şi le veţi procura astfel un păr des şi frumos. Ar trebui de asemenea ca toţi aceia, cari se bucură de un păr sănătos şi tare, să întrebuinţeze **Apa Chinina-Migone** spre a'l feri astfel de unele eventuale căderi şi de albire. O singură aplicaţie moae mătreaţa şi dă părului un lustru frumos.

PREŢUL UNUI FLACON Lei 1.70

Se vinde la administraţia ziarului «Universul» strada Brezoianu No. 11 (casa proprie) şi la sucursala ei, calea Victoriei No. 102, vis-a-vis de Palatul Regal, Bucureşti.

Pentru Familii

PITJECOR

sau untură de peşte preparată printr'un mod special de celebrul doctor A. Bertelli din Milano.

Această untură de peşte are o putere de 20 de ori mai mare de cât ori-ce altă untură cunoscută până acum. Este foarte plăcută la luat, de o facilă digestiune pentru copii, convalescenţi, damele delicate, adulţi şi bătrâni. De efect sigur în contra scrofulelor, rachitismului, tuberculoseî, cataruluî şi tuseî cronice şi în contra slăbiciuneî.

Toate mumele care îşî iubesc copiii, trebue să aibă în casă **PITJECORUL** care nu costă de cât 3.75 sticla. De vînzare la administraţia ziarului «Universul» strada Brezoianu No. 11 şi la sucursală, calea Victoriei No. 102, în faţa palatului regal.

Impotenţa Bărbatului şi Sterilitatea femeeî (Neputinţa de a face copiî), precum şi slăbiciunea de memorie, slăbiciunea d'a vedea, d'a auzi, poluţiuni sau perderi nopturne, flori albe la femeî, boalele toate cari provin din prea mult abuz al plăcerilor, **se vindecă de sigur** întrebuinţându-se **GLOBULELE RECONSTITUANTE** ale dr. Taylor, aprobate de consiliile sanitare superioare din România şi Italia, preparate în marele stabiliment chimic al D-ruluî Bertelli, din Milan, considerate cu drept cuvênt de dr. Duplais de la Academia franceză ca cel mai reconstituant cunoscut până acum.

Un flacon cu instrucţie costă **lei 8.50**.

De vênzare la Drogheria Centrală a d-luî Mihail Stoenescu, farmacist, Strada Academieî No. 2, Bucureştî, la drogheria Ilie Zamfirescu, Strada Academieî No. 4, Bucureştî şi la farmacia «Ochiul luî Dumnezeu», Victor Thüringer, Calea Victorieî No. 154, Bucureştî şi la toate farmaciile din ţară.

Adevăratele flacoane cu globule Taylor, vor fi înfăşurate sub cămaşă cu o instrucţie în românește, stampilată cu peceta administraţiuneî ziaruluî «Universul».

Ori-ce tuse vindecată!!!

1 cutie Lei 2.95
4 cutii Lei 10.95

Persoanele carî tuşesc saŭ sufer de influenţă, astm, laringită, durere de gât, bronchită, catar, inflamaţiî intestinale, le sfătuim a cumpăra renumitele

HAPURI DE CATRAMINA

— ale D-ruluî BERTELLI —

Premiate la 6 congrese medicale şi aprobate de consiliul sanitar superior al Românieî şi al Italieî

Aceste hapurî vindecă în câteva zile ori-ce tuse şi toate boalele de mai sus. — *Toate celebrităţile medicale întrebuinţează cu mare succes Hapurile de Catramină.*

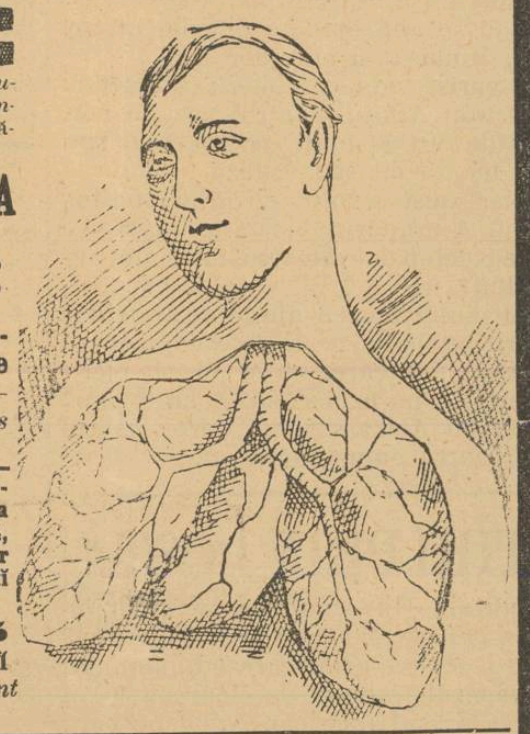

De vênzare la Drogheria Centrală M. Stoenescu, Str. Academieî No. 2, Bucureşti, la Drogheria Ilie Zamfirescu, Str. Academieî 4, şi la farmacia „Ochiul luî Dumnezeu" Victor Thüringer, Calea Victorieî No. 154, Bucureşti şi la toate farmaciile din ţară.

Se vinde cu 2 Leî şi 95 banî cutia.—Patru cutiî, carî se vênd numaî cu **leî 10.95**, *sunt destule pentru o cură complectă.*

Toate cutiile ce nu vor avea pe din afară pecetea administr. ziaruluî «Universul» şi pe dinăuntru o instrucţie în românește, tot cu pecetea ziaruluî «Universul», se vor refuzaca falsificate.

Staţiunea Climatică SOLCA

IN BUCOVINA

Situată la o poziţiune naturală admirabilă, încongiurată de păduri de brad cu aer foarte ozonifer, cu două **stabilimente de hidrotherapie**; aparatele cele mai bune pentru masaj şi electrotherapie, şi mai ales pentru **băi medicinale** de tot felul, precum **băi de slatină naturale de Solca, băi de estracte de frunze de molid, din hemeiu, malt**, etc.; apoi pentru **instalaţiuni de slatină**, cu estract de brad, lignosulfit, creozot, etc., precum şi **instalaţiuni pneumatice**. Cure cu zer de oaie, cu lapte dulce şi cu kefyr. Boalele ce se pot trata cu succes: **boalele constituţionale, boalele sistemului nervos**, ale **aparatului respirator**, precum şi ale celui **digestiv, boale de femei**, etc.

La staţiunea climatică **Solca** se află locuinţe frumoase, o bucătărie bună, camere complect arangiate, medicî, farmacie, un biuroŭ telegrafo-poştal, etc.

Sezonul durează de la 15 Maiu şi până la 15 Septembre

Informaţiunî precum şi prospecte se daŭ de

Dr. H. FORAS
Preşedintele comisiuneî de cură.

Veţi obţine cea mai bună **scrobeală de orez**, garantat curată, cerênd marca:

„PISICA"

Marca fabriceî

de la cea mai mare fabrică de scrobeală din lume: «Hoffmann's Stärkefabriken» în Salzuflen.

Scrobeala «Pisica» se găseşte în toate magazinele mai bune de coloniale.

1880

Premiate tincturi pentru a văpsi părul şi barba. *Se acordă* O mie de Leî

celui care va arăta să există tincturi superioară celor următoare:

APA MEXICANĂ redă în câte-va zile barbeî şi părului alb şi sur coloarea castanie saŭ blondă perfectă. Curăţă capul de mătreaţă, opreşte căderea părului şi'l face să crească. Leî 3 sticla.

APA ENGLES .— Cu această apă orî-cine 'şi poate vopsi singur părul şi barba negru saŭ castaniŭ închis, întrebuinţând numaî zece minute. Cutia cu 2 sticle leî 7.

APA AUREA. — Această apă vopseşte la moment în blond părul şi barba. Leî 6 cutia.

APA AFRICANA.—Cu aceestă apă se vopseşte la minut părul şi barba în negru şi castaniŭ. Este de preferat fiind o singură sticlă. Leî 6.

CERONE AMERICAN. — Această tintură nu este lichidă ci un cosmetic solid, care dă la moment părului şi barbeî colorile blondă, castanie saŭ negru după dorinţă. Leî 6.

De vênzare la adm. ziaruluî «Universul», Str. Brezoianu No. 11, Bucureştî şi la depozitele de ziare din Craiova, Iaşi, Galaţi şi Brăila.

Pomada Italiană

e un produs serios studiat, un regenerator fórte puternic al părului, ale căruî proprietăţi balsamice introducêndu-se prin porii pieleî, întăresc rădăcina părului, împiedică atrofiarea bulbilor şi fac să crească în câte-va săptămâni părul şi barba, dacă vitalitatea tubuluî capilar nu e de loc stinsă.

Pomada italiană, afară de aceea opreşte căderea părului şi 'l curăţă de toate murdăriil ca mătreaţa şi altele, ţinêndu'l tot-d'una sănătos, moale şi lucios, mai are şi incontestabila proprietate de a preveni a birea părului. Leî 4.50 flaconul.— De vînzare la adm. ziaruluî «Universul», str. Brezoianu No. 11, Bucureştî, la Sucursala administraţieî, Calea Victorieî No. 102, în faţa palatuluî regal, precum şi la depozitele de ziare din Craiova, Iaşi, Brăila şi Galaţi.

Toate boalele

— de ficat, stomac şi inimă —

se vindecă întrebuinţându-se **Hapurile vegetale indiane** precum şi **Amar Indian** ale D-ruluî W. SIMON, preparate în marele stabiliment chimic al D-ruluî Bertelli, din Milan. Aprobate de consiliile sanitare superioare din România şi Italia.

Afară că vindecă gălbinarea, atacurile de venin, colica epatică, tumorile la ficat, inflamaţiunea splineî, încuiarea de trânjî, disenteria, astritele catarale, indigestiunile şi nepofta de mâncare, durerile de stomac, durerile de cap, boalele uterine, încetarea periodului, period puţin şi întârziat, periodul cu durere, panglică, slăbirea vedereî provenind din alteraţia sângeluî şi ficatuluî, nevrosele, palpitaţie de inimă şi idropisia, **Hapurile vegetale indiane şi Amarul indian sunt şi cel mai bun curăţitor al sângelui stricat**, în urma boalelor ficatuluî saŭ ale efectelor de microbî şi miasme palustre (băltoase).

Pilulele indiane costă leî 2·80 şi Amarul Indian leî 3.

De vênzare la drogheria centrală Mihai Stoenescu, farmacist, strada Academieî No. 2, Bucureştî, la drogheria Ilie Zamfirescu, Strada Academieî No. 4, Bucureştî şi la farmacia «Ochiul luî Dumnezeu», Victor Thüringer, Calea Victorieî No. 154, precum şi la toate farmaciile din ţară.

Cutia adevăratelor Hapurî indiane şi flaconul cu Amar indian vor avea o instrucţie în limba română şi vor purta peceta administraţieî ziaruluî «Universul». Toate aceste medicamente care nu vor avea instrucţiunea cu peceta ziaruluî «Universul», se vor considera ca falsificate, prin urmare nu se poate garanta efectul lor.

CIORAPI

CU PREŢUL FABRICEI

CIORAPI de bumbac, pentru bărbaţi, ecrue, negri şi cafeniî cu 50, 60, 75 şi 80 banî perechea.—Ciorapi de fil d'Ecosse, garantaţi, ecrue şi colorî fantasie cu leî 1.40, 1.50, 1.75 şi leî 1.90 perechea.

CIORAPI de bumbac, pentru damă, ecrue şi negri, cu banî 90 şi cu leî 1.10 perechea. — Ciorapi de fil d'Ecosse, garantaţi, negri şi colorî fantasie cu leî 1.50, 1.75, 1.90 şi 2.25 perechea.

De vînzare la administraţia ziaruluî «Universul», Strada Brezoianu No. 11 şi la Sucursala eî Calea Victorieî No. 102, în faţa palatuluî regal.

CORSETE! CORSETE!

Eleganţă! Eftinătate! Soliditate!

Sosindu-ne un mare transport de corsete, vindem cu preţurile, excepţional de eftine, de leî 4.70, 6.60 şi 8.60 bucata. Nicî cu 40 la sută mai scump nu se găsesc asemenea corsete în nicî un magazin din ţară.

De vênzare la administraţia ziaruluî «Universul» str. Brezoianu No. 11 şi la sucursală calea Victorieî No. 102 vis-a-vis de Palatul Regal.

MARE DEPOZIT DE

CEASOARNICE

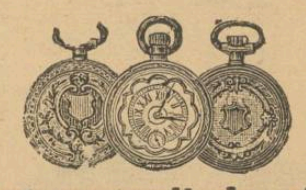

Ne mai pomenit de eftin!!

DE NECREZUT

Preţurî de fabrică

Ceasoarnice pentru bărbaţi

	L. B
Ceasoarnice american de nichel, pentru buzunar (remontoir)	4.90
Ceasoarnice de nichel pentru velocipedişti, care afară de ore arată şi 3 bicicliştî alergând la un velodrom, Leî.	5.50
Ceasoarnice remontoir de nichel cu Leî.	8.50
Ceasoarnice remontoir cu un capac de metal soleil, aurite cu aurul cel mai fin frumos şi gravate. Nicî o deosebire de un ceasornic de aur în valoare de leî 150. Costă numaî	9.90
Acelaşi ceasornic cu 2 capace	13.50
Ceasornic remontoir de oţel oxidat (negru) cu un capac	11.50
Acelaşi ceasornic cu 2 capace (noutate)	14.50
Ceasornic remontoir de argint fin cu 1 capac	11.50
Ceasornic remontoir de argint cel mai fin cu 2 capace (encre)	16.—
Ceasoarnice mari, encre, de preciziune, de nichel, cu un capac, potriit pentru funcţionarî şi mai cu seamă entru maşinistiî de la căile ferate	17.50
Acelaşi ceasornic de oţel oxidat (negru)	19.50
Ceasornic chronometru naval, de precisiune, de metal oxidat (negru), care se vinde cu 35 leî, numaî	19.50
Ceasornic-calendar remontoir (encre) de oţel oxidat, indicând orele, minutele, secundele, zilele, lunile, în câte avem ale luneî şi fasele lunare, bucata, în loc de 32 leî cum s'a vîndut până acum, numaî	25.90
Cronometre adevărate Roscoff, garantate, de nichel mariî leî 22, de nichel oxidat mai micî cu un capac leî 27.50, acelaşi cu două capace leî 32,50 şi de argint cu 2 capace, Leî.	47.—
Frumoase ceasoarnice remontoir (encre) cu 2 capace, de aurul cel mai fin garantat, bucata cu leî 69 şi 90 banî, leî 76 şi	92.—
Ceasoarnice remontoir encre cu 3 capace, de aurul cel mai fin, garantat	99.—

Ceasoarnice pentru Dame

Ceasoarnice remontoir de nichel, Leî.	6.50
Ceasoarnice remontoir de metal oxidat (negru).	13.50
Ceasoarnice de metal oxidat (negru), cu ornamante aurite	14.50
Ceasoarnice remontoir cu 2 capac de argint cel mai fin.	15.50
Ceasoarnice remontoir cu 2 capace de metal soleil, aurite cu aurul cel mai fin, (o adevărată noutate), nicî o deosebire de un ceas de aur adevărat în valoare de 150 leî. Bucata numaî.	16.50
Acelaşi ceasornic cu un capac	14.—
Ceasornice remontoir cu 2 capace de argint, aurite cu aurul cel mai fin, frumos gravate, în loc de 21 leî cum s'aŭ vîndut până acum, numaî cu.	18.50
Ceasornic-brăţară remontoir de argintul cel mai fin, alb saŭ oxidat, ultima noutate	33.—
Ceasornic remontoir de aurul cel mai fin garantat, cu 2 capace, frumos gravat, Bucata Leî 39, 47 şi	59.—
Ceasornic remontoir cu 3 capace, aurul cel mai fin, frumos gravat Leî 52 şi	70.—
Frumoase şi elegante ceasoarnice (chatelaines-broche) de aur fin smălţuit şi cu broşa tot de aur fin smălţuit, ultima noutate	92.—

Ceasoarnice deşteptătoare pentru masă

Frumoase ceasoarnice de masă, cu deşteptător (Baby)	4.50
Frumoase ceasoarnice cu deşteptător cu piciorul şi cutia cu reliefurî nichelate şi aurite, admirabilă podoabă pentru masă, numaî Leî	6.90
Ceasornice de masă cu deşteptător, de lemn sculptat, înălţime 35 centimetri. Aceste ceasornice sunt o adevărată podoabă pentru un salon. Nicî cu 30 leî nu se pot cumpăra în România asemenea ceasornice. Noî le vindem numaî cu	13.50
Ceasoarnice pendule cu muzică, cu leî 24 bucata.	22 si

Lanţurî pentru ceasoarnice

Frumoase lanţurî, pentru dame, de aur garantat, cu Leî 18 până la leî 39.

Frumoase lanţurî pentru bărbaţi, de aur garantat cu Leî 80 până la leî 130.

Frumoase lanţurî de oţel pentru ceasoarnice 70 banî bucata.

Aceleaşi lanţurî aurite saŭ argintate 90 banî.

Alte lanţurî mai fine cu leî 1.20, 1.50, 2 leî până la 4 leî şi 95 banî bucata.

Mare şi bogat asortiment de cerceî de aur garantat, cu pietre imitaţia briliantului zafirului, etc., cu leî 7.50, 8.50, 10.50, 15 şi 16.

Cerceî de argint aurit cu pietre imitaţie 5 leî.

De vênzare la administraţia ziaruluî «Universul» str. Brezoianu No. 11, Bucureştî, şi la Sucursala din Calea Victorieî No. 102.

N. B.—Toate ceasoarnicele noastre înainte de a fi puse în vênzare, sunt reparate de unul din ceî mai bunî ceasornicarî adus de noî 'ntr'adins din Geneva (Elveţia); prin urmare putem garanta de mersul foarte regulat.

La administraţia ziaruluî «Universul» se repară şi orî-ce ceasoarnice cu 30 la sută mai eftin de cât orî-unde

Typ. «Aniversul», L. Cazzavillan, str. Brezoianu No. 11.—Bucureştî. Tipărit cu maşina Köenig & Bauer din Wüzberg. Girant: G. Minculescu.

OAMENI ILUSTRI

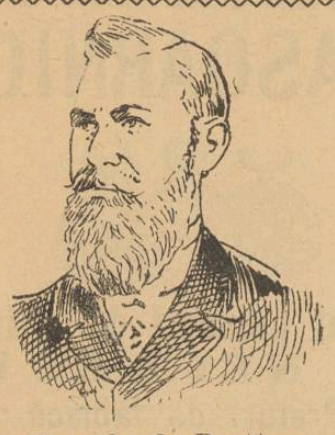

Contele de Brettes

Contele de Brettes e unul dintre marii exploratori francezi. El e unul dintre aceia pentru cari America de sud are mai multă atragere de cât Africa.

Deja de 12 ani de zile el își dă silințele să exploreze regiunile necunoscute sau puțin cunoscute ale Argentiniei, Uraguayului, Brasiliei, Columbiei etc. Din fie-care voiaj al său a dus interesante date geografice, etnografice și economice. In explorațiunile sale din urmă, contele de Brettes a vizitat teritoriile cele mai misterioase din nordul Columbiei și a vizitat prin pădurile și munții lor pe locuitorii sălbateci Goagirii, Motilonii, Chimilii și Archuachii. Printre aceste triburi se află unele despre cari se zice că sunt descendenți de-ai spaniolilor. Ei sunt mai civilizați, cultivă bine pământul, care pe acolo e foarte fertil.

Exploratorul Brettes e în etate de 50 de ani. El a publicat mai multe scrieri importante asupra ținuturilor explorate de el în America de sud.

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Transportul în secolul viitor. — «Echo de Paris» a publicat o cronică din secolul viitor, în care se dă câteva exemple de lucrurile ce vor exista în acel secol.

Extragem partea privitoare la transport, din cronica cu data de «Aprilie 1940».

. . . . . .

Câți-va geandarmi, cari erau postați la marginea orașului, întâlniră eri pe un om care traversa câmpia.

Il opriră și văzură surprinși că omul nu mergea cu bicicleta.

Un examen mai amănunțit îi convinse că omul acela nu mergea nici cu vre un automobil cu vapori, gaz sau electricitate.

Continuând cu cercetările, căpătară convingerea că omul mergea cu... picioarele.

In fine examinară acele picioare.

Erau picioare adevărate cari aveau forma... picioarelor din toate epocele.

Ele nu aveau înfățișarea nici a vreunei roți, nici a vre-unei mașini.

Nu se puteau numi cu nici una din expresiunile obicinuite, nu li se puteau zice de cât simplu: picioare.

Geandarmii nu erau proști. Dacă se aflau pe cai acum, ei posedaseră într'o vreme... picioare și'și reaminteau aceasta.

Se sfătuiră

De ce fel putea să fie o creatură care acuma se căznea să parcurgă cu picioarele stradele, care obicinuia încă acel mod ridicul, foarte puțin practic și aproape copilăros de locomoțiune.

Nu putea să fie de cât un hoț.

Și geandarmii, căzând de acord, se aruncară asupra călătoruluĭ.

— Unde ți-ai lăsat bicicleta?

— N'am bicicletă.

— Atunci unde ți-ai pus automobilul?

— N'am nici automobil.

Aceste răspunsuri părându li-se suspecte geandarmilor, ei îl conduseră la închisoare și îi spuseră că îl vor ține închis acolo până când își va cumpăra o bicicletă sau un automobil.

Auzi, dacă se poate ca un om în ziua de azi 15 Aprilie 1940, în secolul al 20-a, să umble pe jos?!

. . . . . .

Iată ce ne rezervă secolul viitor.

Un covor de pe timpul lui Alexandru cel Mare.—Un ofițer grec, făcând zilele acestea o escursiune în muntele Athos (Sfântul Munte), a descoperit în monastirea Esfigmenos o reliquă de o mare însemnătate artistică.

Această reliquă este un covor foarte frumos care datează, după spusele starețului monastirei, de pe timpul lui Alexandru cel Mare sau al imediaților săi succesori.

Acest covor, foarte frumos și de preț, este în mărime de vre-o cinci metrii pătrați.

Pe el se află brodate figurile lui Heracle, Minerva și ale altor zei.

Un turist englez a oferit starețului monastirei Athos, pentru acel covor, suma de 30,000 funți sterlingi, dar starețul nu a voit să-l cedeze.

Chiar dacă covorul nu ar fi din timpul lui Alexandru cel Mare, însă el e foarte vechiu și valoarea lui e de netăgăduit.

Mai multe muzee din lume au trimis experți ca să se poată determina epoca exactă a fabricărei lui și au și oferit prețuri, — în cazul când el ar fi după timpul lui Alexandru cel Mare,—foarte mari pentru cumpărarea lui.

STIRI PRIN POSTĂ

Franța.— Guvernul francez a înștiințat pe cel german că a primit din New-York o depeșă prin care era anunțat că vaporul francez «la Bourgogne» a sosit în orașul american având pe bord echipagiul steameruluĭ german *Erust*, cufundat în mijlocul oceanuluĭ în timpul uneĭ furtunĭ violente.

— Maestrul de scrimă Chevillard publică o scrisoare la adresa luĭ Agesilau Greco, în care se adresează în mod foarte grosolan acestuia.

Scrisoarea luĭ Chevillard conchide primind sfidarea luĭ Greco la duelul cu spada, și zice că așteaptă martorii.

* * *

Italia. — «Gazzetta del Popolo» anunță că în curând vor fi liberați toți prizonierii italieni din Africa. Despăgubirile bănești cerute de Menelik vor fi plătite din noul împrumut de 140 de milioane. Știrea despre liberarea prizonierilor a pricinuit o vie satisfacție în toată Italia.

— Din nou a început să circule cu insistență svonul că în curând se va anunța în mod oficial căsătoria prințuluĭ de Neapole cu prințesa de Muntenegru.

* * *

Germania. — «Kreuzzeitung» zice că revolta a izbucnit din nou în Creta în urma declarațieĭ Angliei că nu aprobă ideia blocăriĭ Creteĭ. Numitul ziar spune că Creta ar trebui blocată și fără consimțământul Angliei, căci numai astfel se poate pune capăt revolteĭ.

— Prințul Bismarck va avea zilele acestea o întrevedere cu împăratul. In aceasta întrevedere, după-cum asigură ziarele, se va discuta chestia tulburărilor din Turcia. Se zice că Bismarck e contra intervenireĭ prea tari a Germanieĭ în favorul cretenilor.

* * *

Austro-Ungaria. — Clubul tinerilor cehi din Viena a hotărît ca membrii luĭ să nu mai voteze ca până acuma, în alegeri, pe candidații anti-semiți. Cehii tineri au hotărît să 'și pue la vitoarele alegeri candidații lor proprii și se vor lupta și împotriva germanilor guvernamentali și împotriva antisemiților.

— In Agram s'a simțit un cutremur de pământ. Câte-va case au suferit stricăciuni. Cutremurul a fost însoțit de bubuituri subterane.

* * *

Anglia. — Autoritățile militare vor experimenta în curând pe câmpia Aldershat, diferite bombe explosive asvârlite de un aerostat militar de la înălțimi diferite și în condițiuni variate.

— Se crede că Anglia e de părere a se face ocupațiunea mixtă europeană a insuleĭ Creta, până ce ordinea va fi restabilită.

Prin toate cercurile politice situația din Creta se consideră ca foarte gravă pentru liniștea Europeĭ și de aceea oamenii politici socot nemerit ca acțiunea Angliei să fie deosebită de a celor-l'alte puteri.

* * *

Rusia. — La gurile Volgeĭ s'a cufundat vaporul rus de comerciu «Alexandru I», încărcat cu diferite mărfuri. Vaporul s'a cufundat în urma exploziei cazanuluĭ și a sfărîmăriĭ mașinăriilor. 12 oameni au perit în valuri.

— In șantierele Odesei se lucrează cu mare activitate la 2 încrucișătoare. Aceste vase de războiu vor fi terminate în curând. Ele sunt destinate pentru complectarea escadreĭ ruse din marea Neagră.

* * *

Turcia. — La Constantinopole se zvonește că puterile vor să blocheze coastele insuleĭ Creta spre a împedica ajutoarele în bani și muniții trimise insurgenților și debarcările de voluntari.

Se asigură de asemenea că în apele grecești se va face o demonstrație navală.

NOTA SATIRICĂ

Polițistul (supărat, către pungaș).—Ce înfățișare păcătoasă ai; e o rușine mare să meargă cine-va cu un ast-fel de pungaș murdar.

Pungașul.—Ei, d-le sergent, dar și cu d-ta să meargă omul nu e de loc mare onoare!

HAZ

La tribunalul corecțional.

Președintele. — Ai fost surprins cu mâna în buzunarul d-neĭ...

Prevenitul.—Nu'i adevărat, d-le președinte!...

Președintele.—Nu te apăra cu minciuni... asta-i treaba avocatuluĭ d-tale...

Un sfat

Frumusețea pieleĭ

Pentru a apăra o piele mai delicată de influențele vătămătoare și a-i procura curățenie, netezime, moliciune și transparență, de sigur oare-cari prescripțiuni sunt necesare. Să se evite săpunuri de toaletă de calitate inferioară, cari conțin prea multă sodă caustică, care face pielea aspră; apa de Colonia e de sigur vătămătoare prin conținutul alchoolului, care disolvă grăsimea pieleĭ, o face uscată și crăpată.

Petele de pe obraz nu se pot înlătura prin mijloace externe asemenea nici părul de pe față. In acest caz curentul electric are efectul cel mai sigur.

O culoare unsuroasă provine mai cu seamă din țesăturile, cari produc substanțe grase în o cantitate mai mare, cari prin căldura sângeluĭ se topesc și apoi se împrăștie peste toată fața ca un strat unsuros, lucitor. In acest caz săpunul nu e de recomandat; o apă alcalină mai concentrată e de mare folos, ea descompune grăsimea de pe piele și-i redă transparența. Cojurile, cari provin mai cu seamă din iritațiunea glandelor sudorifice, dispar prin întrebuințarea unuĭ oțet de toaletă; mâncărimea pieleĭ, dacă nu provine din o boală internă, se înlătură prin întrebuințarea săpunuluĭ de gudron sau de creolină; cojirea pieleĭ prin băi calde de piatră; semnele de naștere prin electricitate.

Furtul de la Ministerul de Finance

(Nouĭ amănunte)

Sosirea soților Florescu

Soții Florescu, implicați în furtul de la Ministerul de finanțe, au sosit în capitală alaltă-eri la ora 12, și de la gara de Nord, au fost transportați direct la palatul justițieĭ.

Odată cu acești acuzați a sosit și d. Protopopescu, judele de instrucție de la cabinetul 2 de Prahova.

In tot drumul de la Azuga și până aci, soții Florescu au fost însoțiți de comisarul Negoescu și mai mulți agenți ai poliției secrete.

Până la luarea primuluĭ interogatoriu, de către d. procuror general Stătescu, acuzații au fost închiși într'o cameră de la cabinetul 2 de instrucție.

Interogatoriul luĭ Florescu

D. procuror general Stătescu, împreună cu d. jude de instrucție Săvescu, au luat eri la orele 3 primul interogatoriu luĭ Florescu.

Acesta tăgăduește ori-ce amestec în furtul de la ministerul de finanțe.

La toate întrebările puse, el răspunde foarte scurt prin cuvintele: «Nu știu nimic, n'am văzut nimic».

Confruntat cu Petrescu, care a fost adus de la Văcărești, Florescu persistă în a tăgădui.

— D-le, îi zise Petrescu, dă mai bine banii ca să putem scăpa mai ușor.

— Ce bani să dau, a răspuns Florescu cu indignare; — eu nu știu nimic.

Petrescu i-a repetat după aceea tot istoricul acestuĭ furt și pe care cititorii noștri îl cunosc din depunerile precedente. Procurorul general și judele de instrucție au întrebuințat de asemeni toate mijloacele, spre a-l convinge că este în avantajul său dacă va mărturisi faptul, cu toate acestea Florescu a rămas neînduplecat, susținând într'una că nu știe nimic.

Interogatoriul d-neĭ Florescu

D-na Florescu, interogată și confruntată cu Petrescu, tăgăduește și dînsa ca și bărbatul eĭ.

Când a fost pusă față în față cu Petrescu și când acesta i-a zis cuvintele. «Fii d-ta cel puțin a luĭ D-zeu și spune unde sunt banii ca să scăpăm mai curînd», dînsa a început să strige că este o infamie, că n'a văzut nici un ban, că Petrescu minte.

Confruntarea chiriașuluĭ Durmus cu d-na Florescu, a dat același rezultat. Dînsa susține cu tenacitate că n'a găsit nici un ban în latrină și că nici o dată Durmeș nu i-a cerut să'i facă și luĭ parte din banii găsiți.

Alte detalii

In afară de mărturisirea luĭ Petrescu, a soților Durmeș și a fiuluĭ acestuia Petre Durmeș, parchetul este pe urmele unor dovezi vădite.

In suma de 8000 leĭ găsită la Florescu sunt 20 de bilete de bancă a 100 leĭ cari au diferite semne, precum iscăliturĭ, micĭ socotelĭ, stampila casieriei de la Iași și altele.

Aceste bilete de bancă au fost date d-luĭ Protopopescu, jude de instrucție la cabinetul 2 de Prahova, care va cerceta la casieria de acolo, dacă în adevăr acele bilete de bancă au fost coprinse în sumele expediate cu gropul în chestiune. Dacă lucrul acesta se va dovedi, instrucția crede de prisos a mai face și alte investigațiuni.

Vineri la orele 4, judecătorul de instrucție Săvescu a dat mandat de arestare în contra soților Florescu. La aceeași oră ei au fost puși sub escortă și transportați la penitenciarul Văcărești.

Incendiul din Capitală

Iată amănuntele în privința incendiuluĭ ce a fost alaltă-eri în capitală și despre care am vorbit în numărul de eri.

La orele 11 și jum. dimineață, un incendiu îngrozitor a isbucnit într'o magazie cu fân a d-luĭ Radu Oprea din strada agriculturei No. 12.

Intr'o clipă focul s'a întins apoi la un mare grajd, situat în apropiere, și care în mai puțin de o jumătate de oră, a fost nimicit cu desăvârșire, Caii au fos tscoși fără a fi vătămați.

In momentul când focul se propagase la niște magazii ale d-luĭ Stan Niculae din strada Frunzei No. 3, sosiră și pompierii de la toate posturile din Capitală.

Fiind informați că focul a luat proporții, au adus și cele două mașini cu aburi.

Toate sforțările pompierilor erau zadarnice, căci incendiul se întindea mereu. Casele d-luĭ Constantin Petre, din str. Gândaci No. 59, s'au aprins numai din cauza dogoreleĭ flacărilor.

Intreaga clădire, într'un interval destul de scurt, a fost prefăcută în ruine. Au mai ars și șeapte sute de leĭ, în bilete hipotecare, pe cari bietul om le ținea într'o tingire în pod.

Nu trece mult și de o dată flăcări izbucnesc și la casele d-luĭ Marin Rădulescu, din aceeaș stradă. Clădirile acestea au fost prefăcute în cenușă în câte-va minute.

Cu multă greutate și după niște sforțări uriașe din partea pompierilor, focul abia a fost localizat pe la orele 2 p. m.

Pagubele cauzate de acest incendiu trec peste 50,000 leĭ. O mulțime de oameni au rămas săraci, de oare ce casele și mobilele nu erau asigurate.

La orele șease seara, focul a fost stins cu desăvîrșire.

ȘTIRI

DUMINECA

◆ Din cauza lipseĭ de ploaie în Moldova, recolta viilor care promitea a fi abundentă, e amenințată.

◆ D. Dim. A. Sturdza, președintele consiliuluĭ de miniștri, însoțit de d. Băicoianu, architectul ministruluĭ de instrucție, a vizitat alaltă-eri noile lucrări ce se fac în localul Academieĭ.

◆ D. C. F. Robescu, primarul Capitaleĭ, care actualmente se află la Vichy, va pleca peste câte-va zile la Aix-les-Bains. D-sa se va opri și în Lyon pentru a vizita și observa captarea apelor și alimentarea acestuĭ oraș cu apă.

La întoarcerea sa în țară, d. C. F. Robescu se va opri și în Viena, unde va vizita la Semering captarea isvoarelor din care se alimentează cu apă capitala Austrieĭ.

◆ Duminica trecută s'aŭ celebrat în comuna Belceștĭ, din județul Iași, 62 căsătorii a locuitorilor carĭ pînă atuncĭ trăiaŭ în concubinaj.

◆ D. Pangrati, profesor la universitatea din Bucureștĭ, aflându-se în misiune la Iași, a fost însărcinat de ministerul școalelor să facă sondagiĭ în jurul orașuluĭ spre a vedea de unde s'ar putea aduce apă bună și cu maĭ puțină cheltuială pentru alimentarea școalelor din a doua capitală a țĕreĭ.

D. Pangrati, făcênd vre-o 15 sondagiĭ pe șoseaua dintre Podul Iloaeĭ și deal, se zice că a dat de apă bună și abundentă.

◆ Ultimele lucrărĭ pentru complectarea în total a palatuluĭ Universităței din Iași înaintează cu repeziciune. Acum se lucrează la instalarea mașinelor și conductelor de lumină și căldură.

Mobilierul, în mare parte de stejar, e gata deja.

◆ «Monitorul oficial» de erĭ publică condițiunile de admitere în școala de ofițerĭ din Bucureștĭ, pe anul 1896.

◆ Se crie din Galațĭ:

Vinerĭ dimineață, pe la orele 5, femeea Anica Manole, trecênd pe strada Cazărmeĭ, a fost întâmpinată de fostul eĭ bărbat, care s'a repezit asupra eĭ, a apucat-o de gât și a trântit-o la pământ. Apoĭ, furiosul soț scoase un cuțit și îĭ tăe nasul.

Femeea a fost transportată la spital într'o stare deplorabilă, iar individul ticălos a dispărut.

◆ Joĭ, pe la orele 6 și jum. seara, s'a deslănțuit asupra orașuluĭ Galațĭ o furtună groaznică, care a durat un sfert de oră, și care a cauzat marĭ stricăciunĭ. Multe acoperișurĭ aŭ fost ridicate, coșurĭ dărîmate, geamurĭ sparte, etc.

Călătoriĭ carĭ aŭ sosit cu trenul din Moldova spun că furtuna a cauzat stricăciunĭ marĭ și în Tecucĭ.

Acoperișul găreĭ din acest oraș a fost distrus.

◆ Comitetul tinerimeĭ române, sîrbe și boeme din Paris, a hotărît să țină, pe la finele luneĭ Septembre, un noŭ meeting în cestiunea naționalităților din Transilvania și Ungaria.

De astă dată se vor face pregătirĭ întinse pentru a face ca meetingul să fie cât se poate de impozant.

◆ Ministrul de rĕzboiŭ a dat ordin ca milițieniĭ tutulor regimentelor să fie concentrați pe ziua de 1 Septembrie pentru a face exercițiĭ cu pușca Mannlicher.

Concentrările se vor face la fie-care regiment în parte și vor dura până la 10 Septembrie.

◆ De-unã-zi, pe la orele 12 a. m. pe teritorul comuneĭ Munteniĭ-de-jos, jud. Vasluĭ, venind o ploaie cu grindină, a trăsnit pe fata Ioana Tibuleac, de 20 anĭ, din comuna Lipovĕț, care se afla la secere.

Tot în acea zi a fost trăsnit un boŭ din cârdul de vite a d-luĭ P. S. Topalea.

DEPEȘI

— 27 Iulie —

Sofia.—Evenimentele din Turcia

Se anunță ziaruluĭ «Times» din Candia că erĭ orașul a fost liniștit, dar că magazinele sunt închise. Pe strade circulă patrule de soldațĭ.

Zell-pe-Lac.—Sosire

Prințul Frederic de Hohenzollern a sosit.

Viena.—Plecare

Comitele Goluchowski a plecat la Ischl, spre a întâlni pe Împĕratul.

Roma.—O societate surprinsă de viscol

O societate de 45 persoane a fost surprinsă pe Monte-Rosa la 4300 metri d'asupra niveluluĭ măriĭ de o furtună cu zăpadă. Persoanele aŭ reușit să scape ca prin minune în coliba Regineĭ Margareta, unde aŭ rĕmas 48 de ore baricadate de zăpadă. In Turin a domnit în timpul acesta o mare îngrijire și știrea despre scăparea persoanelor, a provocat o mare bucurie.

Madrid.—Incendiŭ mare; 500 de case arse

Un incendiŭ violent, pus de niște făcĕtorĭ de rele, a prefăcut în cenușă 500 de case din orașul Rueda, provincia Valladolid. Pagubele sunt foarte marĭ.

Belgrad.—Aniversarea ocupării Bosnieĭ

In zilele acestea a fost aniversarea ocupațiuneĭ Bosnieĭ și Herțegovineĭ. Cu această ocazie ziarul «Uscoc» a apărut încadrat în negru și cu conținutul scris în treĭ limbĭ: franceză, rusească și sêrbească. Deplângênd actuala stare din Bosnia și Herțegovina și plângêndu-se asupra opresiunilor la carĭ sunt expușĭ sêrbiĭ din aceste provinciĭ,—blestemă ziua în care s'a început ocupațiunea. Indeamnă pe fraților sêrbĭ la răbdare, pentru-că ceasul eliberăreĭ se apropie deja. Se adresează apoĭ la fraților sĕĭ rușĭ, rugându-ĭ să nu permită hrăpirea Bosnieĭ spre paguba sêrbismuluĭ. Bosnia este cheia Balcanilor—zice articolul—și în timpul de acum această chee se află în mâna Austrieĭ. S'o cucerim de la dînsa!

JOCURI

ȘARADA

de d-nu Ath. Iliescu (Sascut)

Prima parte e o notă
In limbagiul muzical,
Iar a doua e în Franța
Un oraș comercial.
Și a treia e la țară
Orĭ și când te veĭ plimba
Maĭ ales e primă vara
Vara, iarna, însă, ba;
Toată vorba însă este
Titlu ce așĭ vrea să'l am
Dar cam greŭ el se găsește
Că eŭ trag aci la ham.

Orĭ-ce persoană care ne va trimite deslegarea esactă a acesteĭ șarade însoțită de cuponul din josul coloaneĭ a 4-a, cel mult până la 27 Iulie, va participa la tragerea la sorțĭ a unuĭ frumos roman de un volum.

Deslegarea șaradeĭ din «Universul Literar» No. 29, este:

ROZMARIN

Aŭ deslegat:

Bucureștĭ: d-nele E. Moisescu, Elena N. Nicolau, Frosa Duculescu, Mitana C. Brăiloiu și Emilie Ianda; d-rele Maria I. B. Vlădoianu, Elena C. Grigorescu, Maria M. Simionescu, Elenuța Castrișeanu, Fanny Kaufman, Constanța D. Pârvulescu, Ecaterina Davidescu, Matilda Blehman, Ecaterina Horvatovicĭ, Anette Dimitrescu, Mari V. Roșculescu, Victoria Nicolescu, Ecaterine Nicolicĭ, Eliza Cesar, Teofila Trausch și Stella Nicolau; d-niĭ Anton Gossler, Ioan Drăgănescu, Mișu Ath. Ionescu, Toma Costachi, Ilie I. Sinaer, Eftimie N. Mussu, Anghel Anghelescu, Valeriu Opreanu, Nae D. Măinescu, Costică I. Rădulescu, Costică Georgescu, George Nicol. Chefaloso, I. Christescu, Octavian L. Georgescu, Th. A. Ionescu, Dim. Ionescu, Ilie Georgescu, Jean Fotino, Nestor Ionescu, George Grozăvescu, Gaston Baras, Ilie Gănescu, Themystolys P. Gheorghiu, Ioan Nistor, Ștefan Băltăceanu, Pericle D. Popescu, Lucian Levinski și Adolf Marcus.

Bacĕŭ: d-ra Olga I. Orzĕrescu.

Bîrlad: d-rele Eliza Pascu și Marioara C. Ionescu; d. Solomon A. Weininger.

Botoșanĭ: d. C. Petrescu.

Brăila: d-rele Janeta C. Gănescu, Emma Ianculescu, Maria Crăciunescu și Chiriachița P. Iacoff; d-niĭ Costache P. Trandof, Alex. Bălcescu, Georgică D. Nissipeanu, Corneliu T. Theodoriano, și Ștefan Christescu.

Bușteniĭ: d. State Iliescu.

Buzĕŭ: d. Alex. Fotescu.

Calafat: d-niĭ Ionel I. Murgescu și Marinică Dragu.

Câmpu-lung: d. Ștefan Burg.

Constanța: d. Gavril I. Ionescu.

Costeștĭ: d. Eugeni Filippi.

Craiova: d-rele Ecaterina Ghimpa, Elisabeta Soreșcu și Natalia Banof.

Curtea-de-Argeș: d-nu M. Th. Rădulescu.

Dorohoĭ: d. Mihaĭ Botez.

Focșanĭ: d-niĭ Jean Gogonea, Nicolae Vasilescu, Const. Dumitriu și I. Haimovicĭ.

Galațĭ: d-rele Emilie I. Manolle, Angelique Crăciunescu și Ecaterina Ghenescu; d-niĭ Const. I. Liteanu, Lambru I. Michăilescu, Boris M. Schoppoff și Const. G. Dinescu.

Giurgiŭ: d. Elefterie Gabrielescu.

Hușĭ: d-niĭ Gh. Pârjoveanu, Dimitrie Popescu și Gheorghe D. Pascu.

Meri-Petchi: d. C. I. S. Maianu.

Micșunești-Grecĭ: d. I. I. Furtună.

Ocnele-marĭ: d-ra Janetta Marinescu; d-nu Jean Preotescu.

Peatra-Neamțu: d. St. N. Roșescu.

Ploeștĭ: d-na Aneta D. Bejan; d-niĭ Alexandru A. Pretorian și Haralambie T. Popescu.

R.-Sărat: d-nu C. I. Ionescu.

Roman: d-na Alexandrina V. Coroană; d-ra Rachela Veiselverg; d-nu Simșel Wichel.

Târgoviște: d-șoarele Margareta G. Georgescu, Valeria Iliescu.

Tg.-Ocna: d. G. P. Anghelescu.

T.-Severin: d-na Nicolina Locot.-Popescu; d-niĭ I. Iliescu, Coriolan Georgescu și Aron D. Löwy.

Premiul a fost câștigat prin tragere la sorț de d. Ionescu Nestor din capitală.

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES

PARTEA A TREIA

De geaba, Nineta nu putea să rîdă; nu eraŭ în ea decât lacrimĭ.

— Dar nu sunt de mâhnire, tată, o! mĕ jur că nu sunt de mâhnire.

— Atâta e destul, declară atuncĭ doctorul. Daŭ pe toțĭ afară; duceți-vĕ și plângeți și vĕ înduioșați în grădină saŭ în catul de jos. Bolnavul trebue să rĕmână liniștit.

— Eŭ nu plec de lângă dênsul, zise Nineta.

— Ba da, d-șoară; staĭ aci de ierĭ, nu te-aĭ odihnit nicĭ o clipă. Iți daŭ un ceas de recreație.

Se scoborîră cu toțiĭ, Emiliana la brațul Nineteĭ, Naic sprijinindu-se de brațul luĭ Guy.

Marc și Jana se întorceaŭ tocmaĭ atuncĭ spre casă.

Emiliana avu câte-va momente de slăbiciune; însă Naic îĭ aruncă o privire înflăcărată, o privire prin care 'ĭ înapoiă toată energia.

Emiliana întinse luĭ Marc, primuluĭ sĕŭ fiŭ, mâna, fără să tremure, fără să clipească.

— Eŭ sunt mama luĭ Guy, d-le.

— Ah, doamnă.

Marc îĭ apucă mâna și ĭ-o sărută cu respect.

Emiliana 'ĭ ridică pe nesimțite capul până în dreptul ochilor sĕĭ și, cu un glas cam tremurător, zise:

— Sora d-tale, d-le, o să devie fiica mea; o să 'mĭ daĭ voie, nu 'ĭ așa, să te consider pe d-ta, fratele eĭ, ca un membru al familieĭ mele.

— Doamnă, declară Marc cu entusiasmul luĭ obicinuit, eŭ și Guy ne iubim ca douĭ frațĭ.

— Atuncĭ, dacă Guy nu e gelos, o să te sărut.

Și 'l sărută pe frunte.

O! cum ar fi voit să 'l mănânce în sărutărĭ!

Insă Naic era acolo și dênsa fu înțeleaptă; în ziua aceea nu 'l sărută de cât odată. Maĭ târziŭ va fi maĭ îndrăzneață.

De alt-fel fură întrerupțĭ de sosirea cameristuluĭ baronuluĭ de Kermeric care, vêzênd pe Guy intrând în Dinard, alergă să 'l anunțe de lipsa neprevĕzută, neexplicată a tatăluĭ sĕŭ.

Guy îșĭ simți sângele înghețându'ĭ în vine; și când servitorul adăogă că găsise patul cum îl făcuse de cu seară, înțelese că tatăl sĕŭ trebuise să fi fugit.

De ce?... Ce împrejurărĭ îl siliseră? Oare numaĭ pentru ca să scape de plictiseala uneĭ instrucțiĭ judiciare?... Cu toate astea dênsul n'avusese a se teme de nimic de oare-ce d. Claudiu Champagney afirma că fusese rănit printr'un accident.

— Du-te că vin dupĕ d-ta, prietene, zise dênsul servitoruluĭ.

Cu toate câte făcuse tatăl sĕŭ — și cunoștea foarte puțin din ceea ce făcuse — nu voia să aibă aerul de a 'l părăsi.

Insă mama sa îl atrase la o parte:

— Ințeleg sentimentul tĕŭ de respect, copilul meŭ, îĭ zise dênsa în șoaptă. Și nu e bine, în adevĕr, ca cine-va să poată spune că fiul baronuluĭ de Kermeric a fost nepăsător la știrea despre dispariția tatăluĭ sĕŭ.

— Cu ce rĕceală pronunți tu vorbele astea, mamă: *dispariția* tatăluĭ meŭ!

— Fiind-că eŭ cred că n'o să se maĭ întoarcă nicĭ o dată, după ceea ce i-am spus astă noapte.

— Te-aĭ întâlnit cu dênsul?

— Da, a fost de neapărată trebuință pentru ca să 'l fac să se încline înaintea dorințelor tale. Nu'mĭ închipuiam, cu toate astea, că o să plece așa curênd; însă nu'ĭ rĕmânea de cât asta de făcut In sfîrșit, du-te, copilul meŭ. Evită cum poțĭ maĭ bine gălăgia, scandalul, scapă curat numele nostru.

Guy porni împleticindu-se, începênd a înțelege că sub toate astea era o taină ce pentru dênsul avea să rĕmână ascunsă poate pentru toĭ-d'a-una

Și remase în adevĕr ascunsă căcĭ marea se arătă bună cu aceste familiĭ, până atuncĭ atât de crud încercate. Marea nu maĭ dete înderăt corpul baronuluĭ de Kermeric.

Și așa Guy și toțĭ aceea carĭ'l înconjuraŭ, putură să creadă că nenorocitul fugise în străinătate, foarte probabil în Anglia; căcĭ curînd lady Ferguson plecă fără de veste din Dinard lăsând pe fiică-sa bărbatuluĭ sĕŭ și declarând că'șĭ scutura pentru tot-d'auna praful de pe ghete pe pământul Francieĭ.

— Facă-se după dorința d-tale, îĭ rĕspunse Joe cu mare liniște. Am avut generositatea cam prostească să'țĭ constituesc un capital de treĭ milioane, punênd la socoteală și diamantele ce ți-am adus acum în urmă. Du-te și petrece în bună voie cu averea asta. Fiică-mea o să aibă o sută de milioane; atâta o să ne ajungă să trăim.

Din vremea aceea, lady Ferguson se plictisește și vestejește în cea maĭ aristocratică, în cea maĭ aspră în moravurĭ societate engleză, cu sufletul ros de umilire, de furie că și-a consacrat toată viața unuĭ matelot de rînd, căcĭ Joe i-a smuls așa de bine orĭ-ce iluzie ce ar fi maĭ putut păstra în privința amantuluĭ eĭ, în cât dênsa nu s'a maĭ îngrijit măcar să afle ce s'a făcut el.

Kermeric saŭ maĭ bine Anselm Treburnec, n'a fost plâns de cât de fiul seŭ care, cu toate astea, s'a obicinuit repede cu dispariția luĭ maĭ cu seamă când a constatat nepăsarea cu care bĕtrâna baroneasă de Kermeric a admis să nu maĭ aibă fiŭ.

— L'am avut atât de puțin în toată viața mea! explică dênsa. Și acum s'a dus fără măcar să'mĭ zică remas bun!

A se citi sfîrșitul în «Universul Literar» de Dumineca viitoare.

66

Martiriĭ căsătoriei

Roman de Emile Richebourg

Dă-mĭ voie să'țĭ spun încă, drăguța mea, că d. de Bloville te iubește așa cum nicĭ o dată poate n'a fost iubită o fată. Dînsul o să'șĭ dea toate silințele ca să te facă cea maĭ fericită între femeĭ.

— O! știŭ bine, mătușică, că n'am a mĕ teme întru nimic de d. de Bloville. Știŭ bine că dînsul va avea în tot-d'auna pentru mine aceeași dragoste.

— Atuncĭ, copila mea șterge'țĭ lacrimile, alungă'țĭ tristeța care 'țĭ întunecă frumoasa frunte și reia'țĭ drăgălașa 'țĭ figură zîmbitoare.

Trebue neapĕrat să facĭ asta căcĭ teanunț că mâne o să avem vizita d-luĭ de Bloville. Ințelegĭ prea bine, urmă bĕtrîna d-șoară, că dînsul s'ar mira vĕzêndu-te tristă ca în momentul acesta și cu ochiĭ plânșĭ. Firește, dînsul o să voiască a cunoaște cauza tristeței tale; îți va face întrebărĭ. Ce i-aĭ respunde? Iĭ veĭ spune oare că nu de bună voie îl iaĭ de bărbat, fiind-că are vârsta maĭ mare de douĕ orĭ ca a ta și maĭ bine?

— O! nu, mătușică!

— Iĭ veĭ spune oare că aflându-mĭ teribila situație, te-aĭ învoit să'ĭ fiĭ nevastă numaĭ pentru ca eŭ să nu mor de rușine și de disperare?

— Mătușică, bună mătușică, esclamă Angela cu un ton sfâșietor.

— Ah! esclamă d-șoara de Bruniere însuflețindu-se, noĭ cunoaștem amêndouă foarte bine pe d. de Bloville, i-am observat d'atâtea orĭ nobleța caracteruluĭ și mărimea sufletească. Dacă tu i-aĭ spune astea, Angelo, dacă i-aĭ da numaĭ de bănuit așa ceva, cu toată dragostea ce are pentru tine, ar renunța numaĭ decât la dulcea 'ĭ speranță, n'ar sta nicĭ o secundă la îndoeală ca să'șĭ retragă cererea

Căcĭ dînsul n'ar putea atuncĭ să vadă în învoirea ta d'a'l lua de bărbat decât un sacrificiŭ și pentru nimic în lume nu va voi să primească un așa devotament.

Și ce s'ar întâmpla atuncĭ? D. de Bloville s'ar retrage nenorocit; și vom fi isprăvit tot cu dînsul; nu l-am maĭ revedea nicĭ o dată.

Și atuncĭ, drăguța mea, știĭ bine ce-am avea de îndurat.

Fata oftă lung.

— Mătușică, rĕspunse dînsa cu un glas hotărît, vreaŭ să fiĭ liniștită, să fiĭ fericită. N'o să spun nimic d-luĭ de Bloville și n'o să'ĭ daŭ nimic de bănuit.

D-șoara de Bruniere se sculă, apucă între amêndouĕ mânile capul feteĭ și'șĭ apăsă tare buzele pe frumosul eĭ pĕr blond.

Apoĭ, cu o voce muiată de plâns, esclamă:

— Ah! eștĭ un înger! Eștĭ îngerul mântuireĭ! N'aĭ grijă, o să fiĭ fericită, căcĭ meriți să fiĭ, nicĭ o altă fată nu merită maĭ mult ca tine să fie fericită.

. . . . . .

Era ora 2 după amiazĭ.

D-șoara de Bruniere se afla singură în salonul cel mic când camerista anunță pe d. de Bloville.

Angela, știind că avea să vie acela căruia atâta timp până atuncĭ îĭ zisese *bunul sĕŭ* amic, se retrăsese în camera sa pentru a nu se afla acolo la sosirea luĭ.

D-șoara de Bruniere primi pe amorezul nepoateĭ sale cu zîmbetul pe buze.

D. de Bloville foarte emoționat, era galben și tremura.

Insă 'șĭ redobândi cumpĕtul nevĕzênd pe Angela în salon.

— E în camera eĭ, zise d-șoara Hortansa, o să vie îndată.

Și urmă fără a se opri:

— Nu te maĭ întreb dacă aĭ primit biletul pe care ți l-am trimis ierĭ; venirea d tale îmĭ rĕspunde îndestul.

— Așa dar d-șoara de Lestange se învoiește?

A se citi urmarea acestuĭ roman, extra-ordinar de frumos, în «Universul politic» care va apare Luni dimineața.

UNIVERSUL LITERAR

— No. 31 —

Acest cupon se va tăia și se va trimite împreună cu deslegarea, în caz contrar nu se va publica numele deslegătoruluĭ.

Atentatul împotriva lui Felix Faure. — (Vezi explicația).